

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokolowskiego**, ulica Jagiellońska 1. 3. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Telefon Administracyi Nr. 637.

Prenumerata.

za miejscowa:		miejscowa:	
rocznie . . . . . 32 K	ćwierćrocznie 8 K — h.	rocznie . . . . . 24 K	ćwierćrocznie . . . . . 8 K
półrocznie . . . . . 16 K	miesięcznie 2 K 70 h.	półrocznie . . . . . 12 K	miesięcznie . . . . . 2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h. „Przewodnik” prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzystw akcyjnych i ubezpieczeniowych, po 60 hal. za wiersz petitowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokolowskiego** we Lwowie ulica Jagiellońska 1. 3. W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18 lipca b. r. zamianować najmłodszej architektką Józefą Franciszką Gałęzowską, zwyczajnym profesorem architektury w Akademii sztuk pięknych w Krakowie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 1 sierpnia.

Kwestya armeńska.

Przy omawianiu środków, za pomocą których należałoby zmusić Turcyę do uszanowania woli mocarstw, weszła pod dyskusję również kwestya rosyjskiej akcyi w Armenii. Jakkolwiek stosunki geograficzne i kulturalne tej najbardziej na wschód wysuniętej prowincyi Azji Mniejszej są mało znane, to jednak i te szczupłe wiadomości, jakie posiadamy, wystarczają, by zrozumieć, że inwazyja rosyjska w tym wypadku byłaby łatwym zadaniem.

W oddaleniu 30 klm. na południe od rosyjskiej twierdzy Batum na wschodnim wybrzeżu morza Czarnego rozpoczyna się granica rosyjsko-turecka, oddzielająca terytorium rosyjskiego Transkaukazu od tureckiej Armenii. Od morza Czarnego, najpierw w kierunku czysto południowym zdyżając i ściśle opasując rosyjskie miasto graniczne Olti, przekracza granicę w oddaleniu około 100 klm. na wschód od tureckiej granicznej twierdzy Erzerum rzekę Aras, a potem dalej

postępując w kierunku wschodnim dostaje się na grzbiet gór Aghoi-Dagh. Na północ od warowni nadgranicznej Bajazid, mając 350 klm. ogólnej długości za sobą kończy się granica u progu dzierżaw perskich. Przebiega ona ciągle grzbiętami wysokich gór, tworzącymi na wschodnim terytorium granicznym dział wód pomiędzy morzem Kaspijskim a zatoką Perską. W terytorium granicznym od Batum do Olti służą do komunikacyi zaledwie drobne ścieżki. Wprawdzie na południe od Olti wiedzie jedna z takich ścieżek przez położoną na wysokości 2000 m. przełęcz pod Barem na równinę Erzerumu, ale drogę tę — zresztą nieużyteczną prawie dla celów wojskowych — zamyka pod Gurgui-Boghlar u t. zw. Georgijskiej Bramy fort turecki najnowszego typu. Droga okrężna prowadząca również z Olti w kierunku czysto południowym na równinę pod Hassankalą, ma charakter bardzo uciążliwej ścieżki górskiej.

Na południowy wschód od tych przejść górskich założono na terytorium rosyjskiem szosę, kierując ją z Karsu w prostej linii do granicznego punktu Karanrgan. Ta szosa, serpentyną o niezliczonym mnóstwie załamów wije się przez dosięgające wysokości 2000 m. szczyty graniczne Soghanli Dagh, a towarzyszy jej ma aż do granicy, towarzyszy zaś już obecnie do Sarikamysz kolej żelazna. Ta szosa jednakowoż, stanowiąca najlepszą drogę dla inwazyi z terytorium rosyjskiego na wschodnie centrum tureckiej linii obronnej, urywa się nagle u granicy. Jej bowiem ciąg dalszy na terytorium tureckim stanowi prawie nieużywana i w istocie też najgorszego rodzaju droga kołowa, która przesuwając się po przepastnych zboczach zapada wreszcie pod Köprikeni na dolinę Arasu i dopiero tam, po prawie 60 klm. przerwie, staje się wreszcie pod Hassankalą odpowiednią do komunikacyi. Z tego miasta do Erzerumu prowadzi wcale dobra droga.

Hassankala więc wydaje się tym punktem, który jako pierwszy etap swój opanować winnyby wojska rosyjskie, aby uzyskać

podstawę dla marszu na Erzerum. W należytym zrozumieniu wielkiej wagi tego punktu było Hassankala niegdyś silnie obwarowane, ale z warowni tych pozostał obecnie zaledwie stary, chylący się ku upadkowi kastel. Na wschód od tej drogi prowadzą przez wysokie góry graniczne tylko bardzo uciążliwe ścieżki, których użycie przez licznieszę oddziały wojskowe wymagałoby mozolnych przygotowań i wielkiej straty czasu. Względnie najlepsze są jeszcze drożyny prowadzące z Kagysman w dolinie Arasu do Karakilissa nad Muradem (Fufratem), jakoteż z Erywania przez Igdir do Diadina i Bajazidu.

Już z tego krótkiego przedstawienia stosunków komunikacyjnych poznać nie trudno, że wojskowe operacye, które z Transkaukazu drogą lądową skierowane byłyby w stronę tureckiej Armenii, z powodu przeszkód trudnych do pokonania, wymagają rozległych i wiele czasu rabujących przygotowań. Także skutek akcyi obronnej w tych okolicach nie prędko mógłby nastąpić. Przypuszczając zatem wypada, że celem uzyskania jak najlepszych widoków dla takiego frontowego ataku na Erzerum i celem szybkiego zaskoczenia nieprzyjaciela, transport wojsk odbywały się prawdopodobnie drogą morską. Przewaga rosyjskiej floty morza Czarnego nad morskimi siłami bojowymi Turcyi, dawałaby dostateczną rękojmię skuteczności rosyjskich operacyi.

Jako punkt najodpowiedniejszy do lądowania na morzu Czarnem wchodziłby w grę przedewszystkiem Trapezunt. Rzekome obwarowania, sięgające bardzo dawnych czasów, obecnie stawiać nie mogłyby oporu. Z tego miasta, posiadającego wielkie znaczenie handlowe prowadzi szosa przez Baiburt do Erzerum. Ta szosa co do użyteczności nie odpowiada wprawdzie wymaganiom, jakie stawia się tego rodzaju komunikacyom w Europie, gdyż jakkolwiek zbudowana w poprzednim stuleciu przez inżynierów francuskich, została jednakże później zaniedbana. Ponieważ owa droga prowadzi po stokach gór i przez

przełęczę, przyjąć więc wypada, że także i ona, bez naprawy, nie nadałaby się dla transportu znaczniejszej siły zbrojnej. Długość jej podają na 300 klm. Jest zatem ta droga znacznie dłuższa od ciągnącej się w tym samym kierunku drogi karawanowej. Prawdopodobnie i tej ostatniej w razie sprzyjającej aury możnaby użyć do marszu. Od szosy odbiega pod Maden Chaz wcale wygodna krótsza droga przez góry Jehen Dagh do Ilidzy, gdzie znowu zbiega się z szosą w oddaleniu jakich 15 kl. na zachód od Erzerumu.

Co prawda szosa z Trapezuntu ma do przebycia wysokie przełęczę Kop Daghu, Vaouk Daghu i Zigana Daghu, wznoszące się przeciętnie do wysokości 2000 m. i dlatego, jakoteż skutkiem przedstawionych właściwości, nie mogłyby nią bez poprzednich przygotowań posuwać się wielkie kolumny wojskowe. Jakkolwiek oddalenie Trapezuntu od Erzerum wynosi w linii powietrznej nie więcej nad 170 klm., a droga między wysokimi przełęczami przebiega także przez urodzajne równiny, to jednak łatwo zrozumieć, że rosyjskie operacye także przy użyciu dróg morskich nie mogłyby rozwijać się zbyt prędko, jakkolwiek ów kierunek operacyjny zmierza na tyły Erzerum i z tego względu mogłyby ogromne zasługi oddać wojskom, wykonującym atak frontowy.

Klimatyczne stosunki w Armenii w porze letniej można nazwać bardzo pomyslnymi. Na wybrzeżach morza Czarnego klimat jest niezbyt znośny, przynosi z sobą niebezpieczeństwo gromadnych zachorowań malarycznych. Natomiast klimat płaskowyżi armeńskich jest suchy i zdrowy, chociaż po silnych upałach we dnie, następują bardzo chłodne noce. Ztąd konieczną jest rzeczą specjalne umundurowanie wojska, mającego operować w tych okolicach dla zapobieżenia wybuchów chorób w następstwie przeziębień.

Zasoby kraju są skąpe. Wsie składają się z glinianych lepianek. Dla ochrony przed gwałtownymi wichurami zimowymi mieszczą się one w dolinach lub jarach, a prawie do

3)

Anatol Krzyżanowski.

PROMIEŃ BOŻY.

Powieść współczesna.

(Ciąg dalszy).

Zatrzymał się, szukając napróżno słów, które w głębokim zgnębieniu i bólu, nie przychodziły mu na usta. Serce Świetlickiego łopotało niespokojnie. Intuicyja, przeczuć, mówiły mu, iż nieszczęście spadnie na głowę dawnego przyjaciela młodości, kolegi z ławy szkolnej i szwagra zarazem, jest w pewnej mierze z nim samym związane, że go dotyczy poniekąd.

— Wiesz, czem to dziecko było dla nas — mówił Stanisław Brochwicz. — Jedyne troską, jedynym celem życia i kwiatem jego zarazem. Myśmy przez nią i dla niej wyłącznie istnieli. Pochłonięty, jako inżynier, pracą zarobkową biegłem co wieczór, od turkotu kół fabrycznych, z tęsknotą, z radością, do domu wierząc, że ona mnie na progu powita. Żona moja wyrzekła się wszystkiego w życiu: stroju, zabaw, wszelkiej rozrywki, byle ją kształcić starannie. Nadzwyczaj zdolna, uczyła się świetnie. Słodyczą zaś i czarem przymilnym nagradzała stokrotnie wszystko, cośmy dla niej robili. Była przecież naszym dzieckiem, naszą dumą, naszą pociechą. Dom też mój był cichym rajem, do czasu, w którym ty i Anielka zamieszkaliście w Warszawie.

Adam Świetlicki drgnął mimowoli.

— A cóż ja mam z nieszczęściem waszym wspólnego? — rzucił w samoobronie.

— Nie i wszystko — brzmiała z goryczą dana odpowiedź. — Stałeś u szczytu sławy. Pisma przepelnione były twymi portretami; podnoszono cię do apoteozy... Mówiono dokoła o twych pracach genialnych, o wielkim talencie, o zasługach. Imię Adama Płomieńczyk-Świetlickiego na wszystkich spotykało się ustach. Byłeś Płomieniem i Światłem młodych pokoleń.

Ręka oskarżonego spoczęła na ramieniu nieszczęśliwego ojca.

— Stachu — przerwał mu z wyrzutem — czy między nami, między braćmi prawie, potrzebna jest ta krawata ironia?

Milczenie było chwilową odpowiedzią. Brochwicz zmagał się z sobą, by nie wybuchnąć, nie bluźnąć w uniesieniu złem, a niesprawiedliwym, lub niepotrzebnym słowem.

— Mogłbym powiedzieć, że wobec rozstania twego z moją siostrą, braćmi być przestaliśmy. Ale nie rzeknę tego, bo rozterka małżeńska przelotna, mam nadzieję, do was tylko należy. Wpierw zaś, niż szwagrem, byłeś mi druhem i przyjacielem. Przy tych potrójnych węzłach, nie na miejscu byłoby ironiczne wycieczki. Przywiodło mnie tu nieszczęście; z powagą też niedoli mej i z całą szczerością mówię do ciebie. Tak, nazywano cię płomieniem i światłem młodzi, którą wiodłeś na pasku swych doktryn. Mówiono nawet, że ty, demokrata z przekonani, dla tego używasz, zapomnianego dawniej rodowego przydomka, iż wyraża on najlepiej kierunek twych tendencyi i idei. Byłeś i jesteś wycieczką dla niedojrzałych, zapalnych umysłów. Świadomość ta jednak nie kładła żadnego na twórczość twoją wędzidła.

Zamilkł na chwilę, ważąc słowa. Świetlicki zaś, którego дума wygórowana, powo-

dzeniem podniecona, nie byłaby zniosła, do niedawna, najłżejszej krytyki, słuchał z lekkim jakimś wyrazem, które były echem tylko samotnych jego, w ostatnich czasach, rozmyślań.

— Aureola sławy twojej — ciągnął, siłując się na spokój — rozgłos reklamy i hałas, robiony przez prasę dokoła twego nazwiska, musiały podziwiać na młodzieńca, zapalną wyobraźnię naszej córki. Nie mogło być inaczej. Byłeś jej wujem przeciw; kimś bliskim i drogim, o którym ciągle mówiło się w domu. Trudno było bronieć jej twych pism. Część ich więc miała u siebie. Żona twoja, ile razy była u nas, nie miała nic innego na ustach, prócz twej wielkości, twej chwały, bajecznego powodzenia i wpływu na ogół. Próżno prosiłem wielokrotnie Anielkę, aby, mając wzgląd na nadzwyczajną młodość i zapalną wyobraźnię Janki, nie podsuwała jej ostatnich, niewłaściwych dla młodej dziewczyny, pism twoich. Wybujała jednak dumna małżonki silniejszą była nad uczciwość kobiety dojrzałej, która wie przecież, iż nie wolno sączyć trucizny w duszę młodzieńca.

— Och, trucizny! — przerwał Świetlicki z wyrzutem.

Zgnębiona postać Brochwicza wyprostowała się, z oczów jego iskry trysnęły.

— Tak, trucizny — powtórzył z mocą. — Bo czemżeś jest wasza wybujała, rozkiełznana zmysłowość? Czem namiętne, wyrafinowane sceny erotycznych uniesień i zapałów, czem opisy lubieżnych, alkownianych pieszczoł, jeżeli nie zwyrodnieniem pióra, wiodącym do rozpasania wyobraźni młodzieńczej, zdemoralizowania dusz gorących a czystych? Czem jest książka, przepelniona takimi opisami, jeżeli nie śmiertelną trucizną, jadem, który nie zabija wprawdzie od razu, lecz gangrenę w organizmie zaszczenia i bez litości ją podsyca.

— Nie rozumiem, do czego zmierzasz, przerwał Świetlicki zimno.

— Do faktu, iż zabiłeś mi moralnie córkę. Sieroctwo nasze, załobę serce, złamanie życia, wstyd może i hańbę, tobie zawdzięczamy.

— Chimera!

— Nie, Adamie. Prawda! W pokoju Janki, oprócz listu do nas, znaleźliśmy „Nerw istnienia”, twoje ostatnie dzieło, podarowane jej widocznie przez twoją żonę. Niech Bóg nie pamięta tego Anielec! Wszystkie gorące, miłosne tyrały, podkreślone ołówkiem; wybuchowe sceny erotyczne, po kilkakroć widocznie czytane i zaopatrzone w uwagi. Na marginesach twoje kanony i wyznania wiary: „Miłość jest prawem!”, „Miłość jest życiem i świętością sama w sobie!”, „Miłość jest źródłem istnienia, jego koroną i uwięzieniem, jego duszą!”. A dalej, pozakreślone, namiętne, ekstatyczne jej obrazy, pisane z wybuchowym ogniem i wielką siłą talentu.

— I z tego zarzut mi czynisz? — padło ironiczne pytanie.

— Nie z talentu, lecz ze złego zużycia tej iskry Bożej. To nie iskra nawet, bo ta spalić może. Wielki talent, to Promień Boży. Posłannictwem jego, — rozpraszać mroki, w których się legnie zgnilizna, trujące bakterye i jad gadzinowy. Rolą jego rozświecać noc, rozjaśniać życie, nieść mu barwy tężowe i usmiech radości. Czy czyniłeś to jednak, Adamie? Czy czytelnicy czerpali siłę z mocy twojej twórczej? Czy krzepiłeś ich ducha, by idąc z godnością przez życie, niecili w sercach ideały dobra i piękna, wiodące w wyobraźni chociaż, do urzeczywistnienia królestwa Bożego na ziemi?

Zamilkł. Oczy mu gorzały, lica silniej jeszcze pobladły.

(Ciąg dalszy nastąpi).

połowy wysokości tkwią w ziemi. Dla pomieszczenia wojsk prawie wcale się nie nadają.

Turecka Armenia posiada słabe załudnienie. Składa się ona przeważnie z mahometan. Znaczna liczba chrześcijańskich Armeniów wyemigrowała swego czasu na terytorium rosyjskie. Siedziba głowy nieznanego Kościoła armeńskiego, Katoikos, znajduje się obecnie pod berłem rosyjskim w Eczmiadynie pod Erywaniem.

Zebranie i postawienie w pogotowiu sił rosyjskich na Kaukazie, a prawdopodobnie także w okręgu wojskowym odesskim, jest podobno już dokonane. To, czego brakować jeszcze może, da się łatwo uzupełnić przy pomocy kolei tyfliskiej i władzy kaukaskiej.

Natomiast pogotowie tureckie w Azji Mniejszej przedstawia się niezbyt korzystnie. Niewiadomo, jakie wojska w czasie poprzedniej i teraźniejszej wojny bałkańskiej pozostały tu w miejscu. Teoretycznie miałyby Turcy do dyspozycji wojska okręgów armeńskiego, Mezopotamii i Syrii, ogółem 150.000 ludzi. Ale zmobilizowanie ich wobec braku dróg żelaznych i zwykłych wymagałoby sporo czasu. Twierdza Erzerum mimo rzekomego wzmocnienia jej warowni w ostatnich czasach, nie mogłaby zbyt długo stać czoła inwazji rosyjskiej.

Wiedeń. Pisma rosyjskie donoszą, że rząd rosyjski ukończył już przygotowania do blokady portów tureckich.

Podług niektórych pism sfery dyplomatycznej w Rosji przeciwnie są wkroczeniu wojsk rosyjskich do Armenii. Zdaniem ich wojska rosyjskie powinny pójść na Adryanopol i w tym celu powinny wysiąść na ląd w jednym z portów morza Czarnego.

Z pod berła rosyjskiego.

(Litewskie Towarzystwo naukowe. — Dziwne praktyki zarządu poczt i telegrafów. — Z Finlandyi).

Tegoroczne trzydniowe obrady VII. dorocznego zjazdu członków Towarzystwa naukowego litewskiego w Wilnie, sądząc ze sprawozdań w prasie litewskiej, były mniej liczne od poprzedniego. Wzięło w nich udział 90 osób pod przewodnictwem prezesa Tow., dr. Basanowicza. W liczbie gości byli między innymi prof. Uniwersytetu moskiewskiego Sokołow, odbywający podróż filologiczną po Litwie, redaktor i wydawca pisma litewskiego *Biruta* w Tyłży, p. Wanagajtis i ks. Żyliński z Ameryki.

W roku sprawozdawczym 1912/13 liczba członków wzrosła o 100 osób i obejmowała 565, w czem było 136 księży, 50 lekarzy, 33 aptekarzy, 18 prawników i t. d. W dniu pierwszym zebrania zapisały się nadto jeszcze 53 osoby, które też zostały przyjęte przez aklamację. Z ogólnej liczby 565

członków tylko 103 nie zalega w opłacie wkładki: 115 osób winne są już za dwa lata, a 98 zapłaciło tylko wpisowe bez wkładki!

Biblioteka Tow. w ciągu roku pomnożona została 990 dziełami w 1.212 tomach. Archiwum, z którego korzystało w tymże czasie 10 osób, wzbogaciło się głównie dokumentami z dziedziny folkloru. Redakcja czasopisma dla młodzieży *Austrine* zebrała i zdeponowała w niem 700 pieśni i wiele bajek litewskich.

Zbiory muzealne Tow. powiększyły się głównie przez kupno okazów sztuki ludowej z VI. wystawy sztuki litewskiej w Wilnie. Czynione przez prezesa starania o uzyskanie od ministerstwa oświaty 2500 rb. subwenyji na prace archiwalne, nie odniosły skutku. W r. z. zarząd wydał zeszyt swej publikacji roczników p. t. *Letuwin Tauta*.

Dochód ogólny Tow. w ciągu roku wyniósł 1775 rb. i rozchód — 1599 rb.

Na wniosek ks. Żylińskiego z Ameryki zgromadzenie wydelegowało prezesa Tow., dr. Basanowicza, do Ameryki, w celu zbierania składek na budowę własnego gmachu. Za zgodą zebrania dr. Basanowicz dobrał sobie do pomocy w wycieczce za ocean posła Marcina Iczasa. Obok tego zebranie uznało, że budowy domu dokonać może tylko Tow. udziałowe (na wzór Tow. budowy teatru polskiego w Wilnie) i w tym celu powołano do życia komitet specjalny, mający sprawę tę opracować w szczegółach.

Ze względu na przypadające w r. 1914 dwa jubileusze litewskie: 100-lecie zgonu poety Donalejtisa i 50-lecie zgonu historyka Dowkontta, powołano dwie komisje jubileuszowe. Również wybrano komitet organizacyjny wystawy druku litewskiego, mającej się w roku przyszłym odbyć w Wilnie, i komisję redakcyjną rocznika *Letuwin Tauta*, złożoną z 5 członków.

Nowymi członkami-korespondentami zostali: filolog litewski K. Buga i prof. Uniw. w Sofii A. Doric.

Z szeregu referatów, odczytanych na zebraniu, szczególnie interesującym był mec. Augustyna Januajtisa o „Początkach pańszczyzny na Litwie“. Prelegent położył nacisk na fakt istnienia pańszczyzny na Litwie o wiele wcześniej, zanim została uprawniona. P. Jan Iczas, polemizując z p. Januajtisem, siłił się dowiedzieć, że pańszczyzna przybyła na Litwę z Polski po Unii Lubelskiej.

Rosyjski główny zarząd poczt i telegrafów nietylko troszczy się o to, aby w Rosji nie czytano „nieprawomyślnych“ artykułów prasy zagranicznej. Zużywając w tym celu sporą ilość farby i piasku, nie tylko „przeгляda korespondencję osób prywatnych, zamieszkałych w państwie rosyjskiem, lecz roztoczył również opiekę swą nad korespondencją wysylną z Europy do... Japonii.

Birz. Wied. piszą w tej drażliwej sprawie: „Gazety japońskie oddawna uskarżają się na wadliwe funkcjonowanie poczty rosyjskiej dostarczającej korespondencję z Europy do posiadłości japońskich kolejną sy-

beryjską. Wprost wydawało się rzeczą niezrozumiałą, dlaczego pasażer przebycie całej przestrzeni skutecznie w ciągu 16 dni, korespondencyja zaś pocztowa przestrzeń tę przebywa w ciągu dni 22, a czasem nawet 39“.

Zagadka dała się rozwiązać łatwo. Gdzieś w drodze ukrywa się skromna instytucja, która dbać musi o prawomyślność i moralność Japończyków, Anglików i Niemców, zamieszkałych na Dalekim Wschodzie.

„Japończycy i Anglicy, dokonawszy podobnego odkrycia — czytamy dalej — w pierwszej chwili literalnie zdębieli. Z żadnym bowiem kodeksem moralnym ani europejskim, ani azjatyckim nie zgadzały się podobne czynności rosyjskiego „niepocztowego wydziału“.

„Wertowali i prawo międzynarodowe, lecz znaleźli przepisy o treści wręcz odmiennej, powiedziano tam bowiem wyraźnie, iż korespondencya osobista, przesyłana do państw cudzoziemskich, korzysta z prawa bezwzględnej nietykalności.

„Czynili próby zwracania się do naszej administracji w t. zw. drodze dyplomatycznej. Odpowiedzi nie dano żadnej.

„Listy podawanemu nadchodzą z wyraznymi śladami cenzury, z wyrwaniami kartkami, pisma zaś peryodyczne z „farbą i piaskiem“. Znowu cudzoziemcy wyjść nie mogą z podziwu. I obecnie gazety japońskie domagają się środków energicznych. Rosyjska „farba i piasek“ wcale im się nie podobają, listy zaś pragną otrzymywać takie, jakie zostały wysłane“.

*

Według doniesienia *Riechi*, specjalna narada w sprawach finlandzkich uchwaliła świeżo:

I. Polecieć gen. guber. finlandzkiemu opracowanie i wniesienie do Rady ministrów w drodze ustawodawstwa ogólnoparostwowego projektu wprowadzenia języka państwowego do biurowości instytucyj i osób rządowych w Finlandyi.

II. Uzyskać dla senatu finlandzkiego pozwolenie, w możliwie najkrótszym czasie, na wystąpienie z memoriałem:

a) w kwestyi wzmocnienia wykładów języka rosyjskiego w finlandzkich zakładach naukowych;

b) w kwestyi wymagania od osób wstępujących na Uniwersytet Aleksandrowski i od kandydatów na posady urzędnicze w Finlandyi — złożenia egzaminu z dokładnej znajomości języka rosyjskiego.

III. Zarządzić wysyłanie do Rosji urzędników finlandzkich w celu studyów nad językiem rosyjskim.

IV. Zorganizowanie wykładów języków finlandzkiego i szwedzkiego dla osób pochodzenia rosyjskiego, życzących sobie objąć posady urzędnicze w Finlandyi — i wreszcie postaranie się o kredyty na cele powyższe.

Polityka perska Anglii.

Zaznaczona onegdaj w depeszach mowa lorda Curzona w angielskiej Izbie gmin o sprawach perskich zasługuje na streszczenie bodaj w ogólnych zarysach. Lord Curzon omówił sprawę bardzo wyczerpująco tak, że mowa jego zajęła 5 kwadransów czasu.

Według słów lorda Curzona, w Persyi północnej względne bezpieczeństwo opiera się na obecności znacznych sił wojennych rosyjskich. Być może, iż obecność ich gwarantuje spokój, miły dla rządu perskiego. Jednak, czy liczba wojsk nie jest zupełnie nieodpowiednia do interesów pokoju w Persyi północnej i czy można być zupełnie pewnym, że obecność tych wojsk ściśle zgadza się z istotą porozumienia anglo-rosyjskiego oraz z oświadczeniami o niepodległości Persyi?

Nie możemy, wywołał Curzon dalej, bez pewnych obaw patrzeć na to, jak w dalszym ciągu trwa okupacja wojskowa kraju, na którego niepodległość zawsze nalegaliśmy. Przytem Curzon wyraził też uznanie dla rządu angielskiego z powodu cofnięcia anglo-indyjskich wojsk z Persyi południowej i krytykował obecną politykę rządu, którą nazwał polityką półśrodków. Anglia powinna energicznie przeprowadzać politykę budowy kolei żelaznych w sferze neutralnej. Anglia nie powinna iść śladami Rosyi, lecz wspólnie z nią.

Układ o kolei bagdadzkiej uważa lord Curzon za słuszny.

Co do spraw tybetańskich lord Curzon powiedział, że nie chce wierzyć wnioskom wyprowadzonym z układu pomiędzy Mongolią a Tybetem przez jedną z gazet rosyjskich, mianowicie, że Rosya rozciągnie swój wpływ na Tybet. Nie chce mowca mianowicie wierzyć, ażeby Rosya brała udział w układzie, który nie odpowiada postępowaniu Rosyi przy zawarciu anglo-rosyjskiego porozumienia.

Odpowiadając lordowi Curzonowi lord Morley określił politykę Anglii względem Persyi w sposób następujący: utrzymanie treści i litery porozumienia anglo-rosyjskiego o zachowaniu niepodległości Persyi i unikanie rozbioru Persyi w dziedzinie ekonomicznej, administracyjnej lub politycznej — oto nasze hasła. Nie zapominamy o pomyślności Persyi i zamierzamy popierać tam do wolną formę konstytucyjną, oraz gotowi jesteśmy dopomóc rządowi perskiemu w ustaleniu porządku na kolejach południowych. Anglia i Rosya działają w zupełnym porozumieniu. W sytuacji sfery neutralnej nie są przewidywane żadne zmiany. Co do Tybetu projektowana jest, na życzenie Anglii, konferencya. Chiny i Tybet będą w niej głównymi czynnikami. Rosya poinformowana jest o postępowaniu Anglii i popiera je w zupełności.

Tegoż dnia w Izbie lordów podczas dyskusji o kolei transperskiej lord Crew oświadczył, że pozostaje nierozstrzygnięta

57)

SPRAWA ROYAT.

(Pierre Dax. *L'affaire de Royat*).

CZĘŚĆ DRUGA.

I.

Fałszywa matka.

(Ciąg dalszy).

Kroków żadnych nie słyhać; drzwi pozostają zamknięte.

— Widocznie nie jest sama — mówi sobie pani Farjeol. — Życie jej musi być chyba bardziej skomplikowane niż myślałam... Ma swoje tajemnice. Muszę się przekonać: wbrew wszystkiemu i pomimo wszystkiego, wejść... Jeżeli nie zechcą mi otworzyć, zostaną tutaj i nie odejdę dopóki się nie dowiem.

W sekundzie, cały romans utworzył się w jej wyobraźni.

— I dlaczegoż by nie? Czy jest brzydsza lub głupsza od wielu innych? Zapewne jakaś scena zazdrości?...

Rozdrażniona, zdenerwowana, raz jeszcze zadzwoniła.

Po długiej ciszy, podobnej do wahania, słyhać było poruszenie klamki, ciężkie kroki zbliżyły się i drzwi wchodowe otworzyły się nareszcie, ukazując kobietę, której błędne oczy, przeciągnięte rysy i włosy w nieładzie świadczyły o jakiejś strasznej walce lub rozpaczliwej boleści.

— Solange! — rzekła pani Farjeol przerażona.

— Ach!... ach!... ach!... — wykrzy-

knęła nieszczęśliwa, czepiając się starej komody stojącej u wejścia, jak gdyby sił jej zabrakło.

— Solange! — powtórzyła pani Farjeol. — Co tobie się stało biedaczko?

Drzwi wchodowe zamknęły się. Obie stały w przedpokoj.

— Czy jesteś sama?

— Na to straszne pytanie, które otwierało świeżą ranę, Solange odpowiedziała wybuchem rozdierającego łkania, wśród którego pani Farjeol wyróżniła te słowa:

— Sama... już koniec... umarła... Młoda kobieta zadrzała.

— Czy mogę wejść, Solange?

— Tak... wejść... pani ją zobaczy... ale tylko pani sama... To moje dziecko, nikt mi jej nie zabierze!... Przysięgam... Nie, nie, nikt jej nie zabierze!... To moje ciało i krew... zabiję się raczej, aby mnie złożono razem z nią do trumny...

Był to prawdziwy paroksyzm boleści. Rozpacz graniczyła z szaleństwem.

Pani Farjeol weszła.

W pokoju, w półmroku, łóżeczko stało tuż przy oknie, a na niem leżało ciało dziecka.

Pani Farjeol zbladła.

Zbliżyła się, chciała wziąć na ręce, ale przekonała się, że było już sztywne...

Solange miała słusność.

Córeczka jej umarła!

Solange tymczasem upadła zgnębiona na mały stołeczek u stóp łóżeczka.

Pani Farjeol także usiadła i nastała chwila ciężkiego milczenia.

Pani szanowała boleść służącej i nie znajdowała słów pociechy. Tak przynajmniej można było mniemać, patrząc na objaw moralnego i fizycznego przygnębienia, które nagłe ją opanowało.

Czy to było naprawdą dowodem współczucia, czy może śmierć tego dziecka unicestwiała jej plany na przyszłość?...

Tajemnica!

Mała umarła? Czy to możliwe?...

Zgnębiona, ręce składała i oko jej ze śmiertelnej pościeli dziecka przenosiło się na nieszczęśliwą, zrozpaczoną matkę.

Nie mogąc jeszcze uwierzyć w gorzką rzeczywistość, znowu dotknęła dziecka.

Niestety!

Nie było żadnej wątpliwości.

— Mój Boże! — szepnęła — gdybym była przyjechała o dwa dni wcześniej!... Byłabym wiedziała!... byłabym uprzedzona!...

— Wróciłaby jej pani życie?... — odrzekła matka z goryczą.

Potem, powstając z miejsca, ujęła dziecko w ramiona, przycisnęła z całych sił martwe ciało do piersi i zaczęła się z nią przechadzać po pokoju.

— Moja śliczna!... mój skarbie! moja córko! — charczała z rozpaczą, ocierając blade policzki zmarłej, zroszone jej łzami. Nie, nie, nikt ciebie ztąd nie weźmie!... zachowam cię, lub umrę. Czemu umarłaś?... Powiedz pieszczotko, czemu samą mnie zostawiłaś?

Wszystko to było wypowiedziane z przejmującym smutkiem. Dusza nieszczęśliwej kobiety zamierała.

W ogromie boleści siły traciła; głowa jej się chwiała, nogi ugiwały się pod nią.

Pani Farjeol rzuciła się ku niej i wzięła zmarłe dziecko z jej rąk.

— Solange! bądź rozsądna i odpowiadaj na moje pytania.

Oszołomiona, ze sztywnym spojrzeniem popatrzyła na nią.

— Czy dawno dziecko umarło? — pytała pani Farjeol.

— Dział rano.

— O której godzinie?

Solange obróciła się, aby spojrzeć na zegar.

— Proszę spojrzeć: pół do dziewiątej.

— Czy cierpiała?

— Od czterech dni była nieswoja. Nie chciała jeść i skarżyła się od czasu do czasu... Ktoby się spodziewał podobnego nieszczęścia!...

Obie kobiety nie mówiły do siebie przez kilka minut, ale pani Farjeol obmyślała plany ponure, które jeżeli się urzeczywistnią, nową plamą na życiu jej zacięją.

Co ją to obchodziło.

Idąc tutaj, wstępowała do sławnej kabalarki, Stelli Verona, która jej powiedziała, że on odbierze jej dziecko.

Otóż nie będzie go miał!

— Czy zrobiłaś doniesienie o śmierci dziecka?

Nieszczęśliwa się podniosła.

— Czy może to interesować kogokolwiek oprócz mnie? Pani sama nieby się nie dowiedziała, gdyby nie to, że przyszła tutaj.

— Solange, to jest twoja córka, to prawda, ale prawo jest prawem. Powinno się uczynić deklarację przed merem okręgu o tej śmierci. Nie wolno trzymać trupa w domu.

— Nie wolno? — spytała Solange.

— Ależ nie!

— Ja sama sobie pozwolę i biada temu, który chciałby mnie z nią rozłączyć.

— Sprawiedliwość jest potęgą!

— Sprawiedliwość?... Tak, jakby sądy, czy trybunały były matką! Jak gdyby mogły zrozumieć, że jeżeli matka traci swoje dziecko, traci wszystko z niem razem! Sprawiedliwość! prawo!... chciałabym to widzieć!...

— Posłuchaj mnie i zastanów się. Przypuśćmy, że zatrzymasz tutaj dzień, dwa, zwłoki biednego dziecka i cóż potem się stanie?... Ciało zacznie się psuć... Cały dom będzie narzekać. Przyjdzie policja i gwałtem, słysząc, gwałtem ci je zabierze.

(Ciąg dalszy nastąpi).

kwestya, czy rzeczywiście kolej z Rosyji do Indyj lub do zatoki Perskiej uważać należy za korzystne przedsięwzięcie handlowe. Anglia, jak dawniej, sądzi, iż kierunek podobnej kolei powinien być sankcjonowany przez Anglię.

Dotąd istnieje tylko wniosek budowy linii kolejowej do Teheranu w granicach rosyjskiej sfery wpływu. Przechodząc do rzekomo zawartego pomiędzy Mongoliami a Tybetem traktatu, lord Crew oświadczył, iż według posiadanych przez niego informacji, agent mongolski Dżordżew, który jakoby zawarł traktat i następnie wyjechał do Petersburga, nie miał żadnych poleceń od Dalaj Lamy i żadnego pozwolenia do prowadzenia rokowań i zawarcia jakiegokolwiek układu z Mongoliami.

(W tem miejscu mimochodem zaznaczyć wypada, że Petersburska Agencja telegraficzna otrzymała informację tej treści, iż traktat tybetańsko-mongolski podpisany w imieniu Tybetu przez Dżordżewa, został zawarty bez udziału jakiegokolwiek i nawet wiedzy rządu rosyjskiego).

Położenie międzynarodowe.

Konferencja bukareszteńska.

Z Bukaresztu donosi Agencja rumuńska: Drugie posiedzenie konferencji pokojowej rozpoczęło się wczoraj o godz. 4 po południu.

Przedtem odbyła się między delegatami bugarskimi a rumuńskimi konferencja poufna, na której omówiono sprawę przyszłej granicy rumuńsko-bułgarskiej i wyznaczono linię jej na mapie.

Na początku wczorajszego posiedzenia odczytano protokół z posiedzenia onegdajszego. Wszyscy delegaci podpisali go.

Następnie przewodniczący Majorescu zaproponował, aby członkowie konferencji wszystkie kwestje sporne podzielił na grupy i omówili je naprzód na wspólnych posiedzeniach poufnych, a następnie po osiągnięciu porozumienia, przychodzili na posiedzenia konferencji ze sprawami już przygotowanymi.

Na projekt ten delegaci zgodzili się. Wczorajem delegaci bugarscy byli u ministra spraw zagranicznych, gdzie z delegatami rumuńskimi omawiali sprawę załatwienia zatargu między Bułgarią a Rumunią i ustalenia nowej granicy.

Dziś przed południem delegaci bugarscy odbyli konferencję z delegatami państw sprzymierzonych.

O godzinie 4 po południu rozpoczęło się posiedzenie konferencji pokojowej. Długość jej trwania zależy od toku spraw, jakie przyjdą pod obrady.

W uzupełnieniu doniesień o szczegółach onegdajszej konferencji donoszą jeszcze: Pierwszym z pełnomocników na konferencji pokojowej, który onegdaj wystąpił za zawieszeniem broni, był grecki prezydent ministrów Venizelos, a uczynił to pod wpływem kroków, podjętych przez mocarstwa w Atenach. Venizelos wskazał, że byłoby niedorzecznością obradować nad pokojem, a równocześnie dalej rozlewać krew na polach bitew.

Rumunia oświadczyła się za zawieszeniem broni na cały czas trwania konferencji.

Lecz już to, że ostatecznie zgodzono się na zawieszenie operacji wojennych na 5 dni, jest dobrą zapowiedzią na przyszłość i z pewnością, jeżeli delegaci przekonają się w ciągu tych 5 dni, iż pokój będzie mógł być zawarty, to zawieszenie broni będzie automatycznie przedłużone.

Bułgaria, chcąc usunąć wszelkie niedowierzenie w szczerą jej zamiarów, zaproponowała, aby oficerowie rumuńscy kontrolowali, czy zawieszenie broni jest z jej strony przestrzegane.

Pełnomocnicy innych państw nie przyjęli jednak tej propozycji, nie chcąc okazywać wobec Bułgarii zbyt daleko posuniętej nieufności.

Südslav. Korr. otrzymała z Bukaresztu następującą informację: Należy się spodziewać, że wpływy austriackie i rosyjskie ostatecznie zaważą w Bukareszcie, ażeby zapobiedz zbyt wygórowanym pretensjom tego lub owego z rokujących państw. Do kwestyj, które mogą zgotować wielkie trudności, należy przedewszystkiem kwestya Widdyna, której rozwiązanie chciał Pasicz poddać kompetencji konferencji bukareszteńskiej, mimo to, że w Serbii bardzo dobrze wiedzą, iż ani Austria ani Rosyja nie zgodziłyby się na żadne zmiany w stanie posiadania w tym okręgu. Jak zresztą Rumunia zapatruje się na tę kwestję, dowodzi jej oświadczenie, iż na wypadek wkroczenia wojsk serbskich do Widdyna, musiałaby i ona przystąpić do obśadczenia tej twierdzy.

N. W. Tagblatt podaje szereg wywiadów z delegatami bałkańskimi w Bukareszcie.

Prezydent gabinetu Venizelos za przecza, jakoby Grecy mieli zamiar zatrzymać wszystkie te terytoria, które podczas wojny obsadzono. Niektóre z tych miejscowości obsadzili Grecy tylko ze względów strategicznych, nie mając wcale zamiaru ich zatrzymać. Co do Adrianopola i Tracji sprzymierzeńcy sądzą, że jest to terytorium bułgarskie i jest rzeczą Bułgarii albo Europy ztamtąd Turków wypędzić.

Premier serbski Pasicz oświadczył, że warunki pokojowe serbskie są tak ułożone, aby mogły zabezpieczyć trwałą pokój na Bałkanach. Serbia musi także starać się o przeprowadzenie zasady równowagi bałkańskiej, aby żadne z państw bałkańskich nie zajęło stanowiska dominującego.

Bawiący w Wiedniu w przejeździe nowo zamianowany poseł bułgarski w Londynie Madiaro wyraził nadzieję, że Bułgaria znowu wkrótce przyjdzie do siebie. Było błędem nie do przebaczenia, gdyby nie zawarto sojuszu z Serbią. On, jakoteż Radosławow i Genadiew zawsze przeciw temu oponowali i ubolewali, że rad Radosławowa i Genadiewa nie słuchano.

Paryski *Temps* przestrzega Bułgarię przed iluzją, że uda się jej związać sojuszem z Rumunią przeciwko innym państwom bałkańskim. Bardzo też charakterystyczną jest zapowiedź francuskiego dziennika, że na wypadek, gdyby Turcyja opierała się nadal woli Europy, Rosyja zajmie miejscowość Midia nad morzem Czarnym. Będzie to — zdaniem cytowanego organu — bardzo dotkliwa, ale zapewne skuteczna demonstracja przeciwko Turcyi.

Echa wojenne.

Z Belgradu donoszą urzędownie: Na linii Widdyn wojska nasze znajdują się o 2 km. od miasta i zajęły wieś Noweselo w pobliżu Widdyna. Bułgarzy przypuścili trzy szturm na nasze prawe skrzydło od Vlasiny do Strechar, ale zostali odparci, przyrzecem ponieśli znaczne straty.

Agencja ateńska ogłasza urzędową wiadomość o dwu nowych zwycięstwach Greków. Pod Dżumają Bułgarzy zostali pobici, zanim zdążyli otrzymać posiłki. Chociaż Bułgarzy ponieśli pod Dżumają katastrofalną klęskę, mimo to, zebrawszy się raz jeszcze zaatakowali oba skrzydła greckie, aby próbować odwetu. Zostali jednak pobici i musieli się cofnąć. Grecy obsadzili Peczowo, Vuketić i Kasicę. Nadto dwie dywizje greckie posunęły się w kierunku gór Vlasina, wyparły nieprzyjaciela z jego pozycji, zajętych na górze Hassan basza, 1474 m. wysokości i na górze Leska, 1419 m. Nieprzyjaciel chciał zaatakować prawe skrzydło greckie w kierunku Peczowo, ale został odparty.

Okropieństwa wojny.

Z Salonik donoszą do Berlina, że w ostatniej bitwie pod Dżumają padło 10.000 Greków, a dwa razy tyle Bułgarów.

Koło Kumanowa cholera przybrała tak wielkie rozmiary, że kilkaset osób zginęło skutkiem tej zarazy. Natomiast w Belgradzie cholera maleje.

Stan rzeczy w Sofii.

Wiedeńska Izba handlowo-przemysłowa otrzymała z Sofii telegram, z którego wynika, że w Sofii panują zupełny spokój i porządek. W całym kraju mają się żniwa odbywać zupełnie prawidłowo.

Z Sofii donoszą, że na najbliższym posiedzeniu Skupczyny bułgarskiej stronnictwo liberalne zażąda wybrania komisji parlamentarnej celem przeprowadzenia śledztwa przeciw b. premierowi Danewowi, któremu przypisują, że to on spowodował nieszczęście na Bułgarię.

Stanowisko Turcyi.

Agencja ateńska zaprzecza kategorię doniesieniu pism, jakoby między Grecyją a Turcyją toczyły się rokowania o zawarcie sojuszu. Rokowania, prowadzone między temi dwoma państwami, dotyczą tylko podjęcia na nowo stosunków dyplomatycznych.

Z Konstantynopola donoszą, że początkowo wielki wezyr sprzeciwiał się akcyi w Tracji, iż jednak zwyciężyło stronnictwo młodotureckie.

Podług telegramu z Konstantynopola wysłano do Adrianopola działa z Czataldży.

Turecki następca tronu oświadczył dziennikarzom, bawiącym w Adrianopol, że trudno przypuszczać, aby Europa wydrzeć chciała Turkom Adrianopol, będący dla nich miastem świętem. Odzyskanie Adrianopola w oczach Turków jest dowodem łaski boskiej i dlatego Turcy będą stanowczo bronili Adrianopola. Turcy nie uznają traktatu londyńskiego, gdyż do tej pory nie nastąpiła ratyfikacja tego traktatu.

W kołach politycznych krąży pogłoska, że mocarstwa zastanawiają się nad sprawą udzielenia Rosyji imieniem Europy mandatu do interwencji przeciw Turcyi, aby Turcyę zmusić do trzymania się postanowień traktatu londyńskiego. Rosyjska flota czarnomorska, wedle owej wersji, będzie użyta do wykonania tego mandatu.

Do *Neue Fr. Presse* donoszą z Berlina, że Turcyja przesłała mocarstwom notę, w której oświadcza, iż ustąpienie Adrianopola wywołałoby upadek rządu młodotureckiego i anarchię w Turcyi. Mocarstwa miały przyjąć notę tę do wiadomości, jednakże nie uwzględniły życzeń Turcyi. Kwestya Adrianopola ma być uregulowana tylko przez wszystkie mocarstwa. Na razie nie widać szynności do przymusowego uregulowania tej kwestyi.

Daily Mail informują z Konstantynopola, że rosyjskie przygotowania celem blokady portów tureckich są już ukończone. Wiadomość o demonstracji floty rosyjskiej wywołała w Konstantynopolu zaniepokojenie. Władze wojskowe oświadczyły towarzystwom żeglugi, że od czwartku zakazany jest przejazd przez Bosfor. Krok ów motywują tem, że w Dardanelach odbywają się ćwiczenia w ostrym strzelaniu. Właściwą przyczyną tego jest jednak obawa przed wtargnięciem floty rosyjskiej, przeciwko czemu Turcyja chce się bronić założeniem min.

Berl. Tagebl. ogłasza wywiad z pewnym liberalnym politykiem rumuńskim, że Rumunia przy likwidacyi Turcyi europejskiej musi domagać się odstąpienia jej okręgów, w których mieszkają Rumuni w zwartej masie np. w dolinie Timoku i w okręgu widdynskim. Poza tem niema Rumunia żadnego interesu w tem, aby osłabić Turcyję europejską.

KRONIKA.

Lwów, 1 sierpnia.

Kalendarz.

Sobota (2 sierpnia):
N. M. P. Anielskiej. — Świętośława. — Ilyi pr.

Wschód słońca o godzinie 3:57 rano, zachód słońca o godzinie 7:04 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 18 stopni Cel.

— **Z Uniwersytetu.** PP. Władysław Kawa, kandydat sędziowski rodem z Makowa, Izidor Klausner z Tarnowa, Jan Liber kand. adw. z Krakowa i Kazimierz Jan Papéc ze Lwowa, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopnie doktorów praw.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** zwołane na wczoraj, nie odbyło się z powodu braku kompletu. Prezydent miasta p. Neumann złożywszy zebrany kilku radnym życzenia spędzenia wesołych wakacyj, zapowiedział, że najbliższe posiedzenie odbędzie się w pierwszych dniach września.

— **Z kolei.** Wstrzymany d. 6 b. m. ruch wozów bezpośrednich I. i II. klasy z Karlsbadu do Bukaresztu w pociągach nr. 1 i 8, z dniem dzisiejszym przywrócono.

— **Mnóstwo mieszkań** stoi obecnie we Lwowie pustką. Zwłaszcza mieszkań złożonych z 3 i więcej pokoi, jest ogromnie wiele. Spadają również ceny bardzo znacznie i tak za mieszkanie złożone z 3 pokoi żądają właściciele obecnie o 10 lub 20 koron mniej, niż na wiosnę b. r.

— **Poświęcenie kamienia węgielnego pod nowy gmach Muzeum im. dr. T. Chałubińskiego** w Zakopanem, odbędzie się w niedzielę, 3 b. m., o godz. 3 po południu.

Otrzymujemy następującą odezwę z prośbą o ogłoszenie:

Dr. Tytus Chałubiński, ów wielki człowiek Tatr, zrozumiał to pierwszy, że żywe ich piękno leży w legendzie ich przeszłości. Rozumując doskonale, w jakim kierunku rozwijać się będzie rozszkowane jego osobistym znaczeniem i urokiem Zakopane, widział on, że dni homeryckiego żywota Podhala są policzone i czego nie uratujemy dzisiaj, to na miejscu zginie i zeczenie. Zmiana stosunków życia poczęła spustoszenia robić w długie wieki śpiących jednokowym dziewiczym snem obyczajach i zwyczajach ludności, która naokoło Tatr była jakby wyspą odgródnioną od zabijającej chłopską tradycję cywilizacyi.

Jego Muzeum Tatrzańskie, pod które wspaniałomyślnie darowała grunt najbliższa rodzina, miało być podstawą i centrem pracy nad ocaleniem od zapomnienia i zaginięcia bezpośredniej twórczości artystycznej, jak również cech obyczajowych podtatrzańskogo ludu, jak daleko on sięga. Muzea podobne otoczone są gdzieindziej opieką i staraniem społecznym. Dość spojrzeć choćby na podtatrzańskie Muzeum na Spiziu w Popradzie i słowackie w Marcinie Turezańskim. Muzeum imienia Chałubińskiego w Zakopanem pozostawione jest na łasce Opatrzności. W małym, ciasnym, drewnianym domku mieszczą się skarby wydarte zagładzie, a także wspaniałe, cenne zbiory przyrodnicze, będące tylko częścią tego, co Muzeum Tatrzańskie zgromadziły by mogło i powinno. Nad zbiorami tymi wisi ciągle obawa, że łatwy wypadek może je obrócić w popiół i zgłiszczą i od lat już całych mówi się o tem i dąży do tego, aby murowany, bezpieczny dom zastąpił dzisiejszą drewnianą chałupę.

Dalecy od tego, aby Podhala uważać za jakiś wyjątkowy odłam ogółu ludności polskiej,

widzimy, że tu, dzięki trudniejszym warunkom przystępu, cywilizacya powszechna nie zdążyła zetrzeć i zetrzeć śladów kultury dawnej, przedhistorycznej niemal, w niektórych gałęziach, prawie aż do czasów ostatnich. Jak człowiek, tak i naród chce znać swą przeszłość. Muzeum Chałubińskiego część tego życia przeszłego narodowi naszemu odsłania. Gromadząc skarby przeszłości, powinno ono również stać się placówką dla badań nad całą przyrodą tatrzańską, zawierając w tym celu odpowiednio urządzone pracownie, zaopatrzone w niezbędne przyrządy naukowe.

Gdy Tatry są dla naszego życia ogólnego, jak się to coraz częściej słyszy, narodem dobrem, gdy się stają jego skarbem i świętem, szkołą młodości, szkołą hartu, męstwa i siły, gdy Muzeum Tatrzańskie kluczem być winno dla myśli, która w Tatrach zamki obłoczne ma otwierać, sądzimy, że odwołanie się do powszechnej ofiarności w sprawie murowanego domu dla Muzeum powinno znaleźć oddźwięk w całym polskim społeczeństwie. Ludzie dobrej woli mogą składać na ten cel datki, albo zapisywać się na członków założycieli (jednorazowo koron 400), lub też na członków rzeczywistych z wkładką koron 20 rocznie. Adresy dla przekazów i przesyłek pieniężnych: 1. Towarzystwo Zaliczkowe w Zakopanem (rachunek Muzeum). 2. p. Ksawery Prauss (skarbnik Muzeum), Tow. Szkoły im. Staszica w Zakopanem.

— **W bursie dziewcząt im. Felicji z Wasilewskich Boberskiej** znaleźć mogą umieszczenie od 1 września b. r. uczennice szkół: ludowej, wydziałowej, seminaryum, handlowej, przemysłowej, wogóle pragnące przysposabiać się do zawodów praktycznych. Opłata miesięczna wynosi 45 kor. i 5 kor. jednorazowo, jako wpisowe. Podania zaopatrzone metryką chrztu, ostatniem świadectwem szkolnem o dobrym postępie i świadectwem lekarskiem zdrowia wnosić należy przed 15 sierpnia do Zarządu bursy, ul. Poniatowskiego l. 11. Uprasza się o dołączenie znaczka pocztowego 45 hal. na zwrot dokumentów.

Bursę wzorowo urządzoną zwiedzać można codziennie.

△ **W wozach kolei elektrycznej** znaleziono: parasol męski, kobiałkę, zawierającą zeszyt, halkę, sztuczne zęby, portmonetkę, zawierającą większą kwotę i pudełko, zawierające mniejszą kwotę.

△ **Nieostrożna jazda.** Woźnica Majlik Mandelkorn z Winnik, najechał w ul. Łyczakowskiej na Wasyla Irzę i dotkliwie go poturbował.

△ **Dobry posługacz.** Do kawiarni „Warszawa” przyszedł posługacz bankowy St. Ingłot po kawę, którą mu wydano wraz z srebrną tacą, za złożeniem 5 kor. kaucyi. Ingłot przyniósł następnie tacę, a kelner Piotr Swyd wydał mu kaucyę. Tacę miał oddać Ingłot kasjerce przy bufecie, lecz tego nie uczynił, a tylko wraz z nią niepostrzeżenie wydalil się z kawiarni. Gdy Swyd poszedł do Ingłota upomnieć się o tacę, ten ostatni pobił go dotkliwie i przytem groził rewolwerem. Pomysłowym posługaczem zajęła się policya.

△ **Magazyn kradzionych rzeczy** znalazła policya u niejakiego Izidora Kaufmanna recte Silbersteina, stolarza. Znalaziono kilkanaście flaszek perfum, rozmaite kosmetyki, łyżki, czajniki i t. d. Część z tych rzeczy pochodzi z kradzieży na szkodę kupca Hermana Achta przy ul. Lenartowicza i N. Jakubowskiego przy pl. Halickim l. 12.

△ **Z dalekich stron...** Wczoraj aresztowano pod kawiarnią Europejską za natrętną żebrańnię kalekę, 19-letniego Schilla Cohena, rodem z Jeruzalem, poddanego tureckiego. Cohen miał przy sobie pasport, wystawiony przez władze tureckie.

△ **Nagła śmierć w biurze.** W urzędzie ksiąg gruntowych przy ul. Teatralnej l. 13 zmarł wczoraj przed południem Wojciech Studziński, prowadzący księgi gruntowe. Śmierć zaskoczyła go podczas pracy przy biurku. Lekarz miejski dr. Damm stwierdził śmierć skutkiem udaru sercowego. Ś. p. Studziński liczył 54 lata, od dłuższego czasu cierpiał na chorobę sercową.

△ **Napad.** Na murarza Jana Kosa napadł wczoraj wieczorem jakiś rzeźmieszek i zranił go w głowę. Kiedy Kos w obronie własnej wyjął nóż i chciał się obronić, wypadło ze sklepu kilku izraelitów i zaczęło go bić. — Między nimi był niejaki Silberstein, który pierwszy napadł Kosa. Wywiązała się krwawa bójka, której kres położyła policya. Najbardziej poranionych, Kosa i Silbersteina, odwieziono, po spisaniu protokołu, do szpitala powszechnego.

△ **Kronika policyjna** z ostatnich dni jest bardzo obfita; podajemy tylko „ważniejsze” kradzieże. I tak: p. Franciszkowi Romaniewiczowi skradziono wczoraj na budowie przy ul. Kadeckiej z kieszeni pulares, zawierający 64 kor. i weksel na 300 kor., wystawiony na nazwisko Agnieszki Ryglowskiej; ze sklepu Andrzeja Arabskiego pod l. 4 przy ul. Kadeckiej skradziono pakunek z towarami wart. 40 kor. — P. Kazimierzowi Popławskiemu, zamieszkałemu przy ul. Kochanowskiego l. 16, skradziono po wyłamaniu zamku u drzwi z kredensu srebrne

grabki; na wezwanie Michała Tuczowskiego aresztowano 21-letnią służącą bez zajęcia Martę Korytarz, która zostawiona na chwilę samotnie w mieszkaniu T. skradła parę damskich bucików i uciekła. Na policyi przekonano się, że Korytarz od dłuższego czasu stale trudniła się złodziejstwem; służącą Marya Proć zajęta u p. Kosteckiego, zamieszkałego przy ul. Dunin-Borkowskich, „pożyczyla“ dla pana kilkadziesiąt koron od właściciela realności od sklepikarza, następnie ulotniła się.

△ **Zamach samobójczy.** Niejaka Marya Manstuk, bez zajęcia, rzuciła się onegdaj na Wulce pod nadjeżdżający tamteży pociąg kolei Lwów-Podhajce. Zobaczył ją jednak wezas jeszcze strażnik kolejowy Borzemski, odciągnął od toru i przytrzymał na razie u siebie. Przyczyną rozpacznego kroku był brak środków do życia.

† **Zmarli w ostatnich dniach:** w Samborze, Jan Hawrat, em. dyrektor szkoły, w 72 roku życia;

w Londynie, znany seismolog Milne, w 68 r. życia.

— **Sprzeniewierzenie.** Starszy buchalter miejskiej Kasy oszczędności w Przerowie, Dworzak, zgłosił się w prokuratury Państwa z doniesieniem, że sprzeniewierzył 150.000 kor. Dworzaka uwięziono.

— **Aresztowanie światowych włamywaczy w Krakowie.** Policja krakowska aresztowała dwóch członków bandy włamywaczy, przybyłych z Brukseli. Są nimi 26-letni John Berger, pochodzący z Chile w Peru i 18-letni Stanisław Radoliński, który przed rokiem był praktykantem w krakowskim handlu herbaty p. J. Groszego. Oba uplanowali włamać się do sklepu p. Groszego. Policja atoli dowiedziała się o tem, urządziła na nich zasadzkę i aresztowała ich w chwili, gdy w nocy weszli do handlu. Znalezione przy nich najnowsze narzędzia do włamywania, przewody elektryczne, kilkaset franków, oraz książeczkę oszczędności na 1000 fr., złożonych w Brukseli na nazwisko Radolińskiego.

— **Testament Adama Wiślickiego.** We wtorek w Warszawie w V. wydziale okręgu sądowego ogłoszona została ostatnia wola s. p. Adama Wiślickiego w obecności egzekutorów testamentu. Zmarły rozporządził majątkiem około 70 tysięcy rubli, oraz kolonią Targówek. Z sumy tej zapisał 20 tysięcy rubli na budowę gmachu dla Biblioteki publicznej w Warszawie przy ulicy Rysiej, resztę majątku przeznaczył „na fundusz wyczysty biblioteczny miast prowincjonalnych“ w celu urządzenia bibliotek w Kielcach, Kaliszu, następnie Siedlcach lub Łomży. Tym samym instytucyom przekazał swą bibliotekę oraz meble. Zbiór cennych obrazów zapisał Tow. zachęty sztuk pięknych w Warszawie. Oprócz tego zapisał dożywotnią rentę jednej ze swych bliskich krewnych, oraz uczynił kilka drobnych legatów. Egzekutorami swego testamentu mianował s. p. Wiślicki adwokatów: Pileckiego, Kempnera i Wawrzynickiego.

— **Wypadek artystki dramatycznej.** Z Cylei donoszą: Znana artystka dramatyczna Helena Odillon padła ofiarą wypadku automobilowego między Cyleją a Lublaną i odniosła ciężkie wewnętrzne uszkodzenia.

Kronika prowincjonalna.

§ **Wpisy uczniów do krajowej szkoły szewskiej w Kołomyi** odbędą się w dniach 1, 2 i 3 września b. r. w kancelaryi szkoły przy ul. Franciszka Józefa 45. Warunki przyjęcia: 14 rok życia, ukończona IV. klasa szkoły ludowej z dobrym postępem, (ze szkołą wydziałową będą mieli pierwszeństwo). Kandydaci miejscowi zgłaszają się winni w towarzystwie rodziców lub opiekuna. Zamiejscowych zaś rodzice lub opiekunowie mogą się zgłaszać listownie lub osobiście począwszy od 1 sierpnia b. r.

Ukończeni uczniowie szkoły szewskiej otrzymają świadectwa jako czeladnicy.

§ **Zwłoki w lesie.** W dniu 23 z. m. znaleziono w lesie, zwanym Jawornik, na terytorium gminy Hłemni, w pow. doliniańskim, zwłoki 80-letni starca Dmytra Krawczuka, włościanina z Hłemni.

Denat, wyszedłszy z domu w dniu 19 lipca udał się do lasu, gdzie przypuszczalnie zabłąkał się i skutkiem wyczerpania sił fizycznych zmarł.

§ **Zatrucie gazem.** Magdalena Kosińska, córka Józefa z Góry ropczyckiej, powiat Ropczyce, pokojówka u dr. Józefa Elsnera przy ulicy Grunwaldzkiej w Rzeszowie, zmarła z powodu zatrucia gazem świetlnym. — Dnia 29 lipca o godzinie 6 rano żona dr. Elsnera wyszła z pokoju do przedpokoju, gdzie poczuła silną woń gazu, a gdy otworzyła drzwi wiodące do kuchni, zauważyła, że kuchnia przepchniona była gazem, a na łóżku leżała bez ruchu Kosińska. — Natychmiast przywołała męża, a także w sąsiedztwie mieszkającego dr. Köppla, którzy wspólnie starali się przywrócić Kosińską do życia; to jednak było niemożliwe, gdyż ciało było już stężełe i miało pośmiertne plamy, co wskazywałoby, że śmierć nastąpiła

blisko przed 6ciu godzinami. Wówczas zawiadomiono lekarza miejskiego dr. Józefa Tellera, który stwierdził śmierć z powodu zatrucia gazem i zarządził przewiezienie zwłok do kostnicy na nowym cmentarzu.

§ **Śmiertelny wypadek na kolei.** Józef Nicieja z Kosowej i Andrzej Wójcik z Jaśkowie, powiatu wadowickiego, obydwaj zatrudnieni przy budowie kanałów spławnych w Brzeźnicy, idąc w dniu 26 bm. torem kolejowym, zostali między godziną 8:30 a 10 wieczorem na przestrzeni Brzeźnica-Ryczów przy klm. 31-7 przejechani przez jeden z kursujących w tym czasie pociągów. Nicieja uderzony w głowę, poniósł śmierć na miejscu, drugiego, t. j. Wójcika, z powodu obciążenia mu obydwóch nóg powyżej kostek, odwieziono kolejowym wozem ratunkowym do szpitala w Krakowie.

Kronika zagraniczna.

* **Śmierć b. węgierskiego posła** pod Czataldżą. Przed kilku laty zniknął z Budapesztu poseł do parlamentu Franciszek Udvary, po popełnieniu znacznych oszustw. W Smyrnie, gdzie wypłynął przed trzema laty, zajmował się Udvary malarstwem pokojowym, poczem przeszedł na mahometanizm, wstąpił w szeregi armii tureckiej i dosłużył się stopnia oficerskiego. Awanturniczy Węgier brał udział w pierwszej wojnie bałkańskiej, gdzie odznaczył się niepospolitem męstwem. W bitwie pod Czataldżą, trafiony kulą nieprzyjacielską, zginął.

* **Upały w Ameryce.** Z Nowego Jorku donoszą: Nad zachodnimi i centralnymi Stanami przeszła fala gorąca. W Chicago wskutek udaru słonecznego zmarło 20 osób, w Nowym Jorku 4. Także z kilku innych miejscowości donoszą o wypadkach śmierci z powodu udaru słonecznego.

* **Katastrofa na morzu.** Koło przyładka Spunked statek angielski „Knig Albert“ najechał na statek hiszpański „Umba“, który zatonął. Statek angielski uratował 24 ludzi z załogi „Umby“.

* **Stracenie mordercy** Jak już wczoraj pokrótce donieśliśmy, stracono onegdaj w Frankfurcie nad Odrą, słynnego mordercę pruskiego Sternickla.

Kiedy przed szóstą rano zjawił się w celi Sternickla prokurator, sędziowie, świadkowie i obrońca, który mu doniósł, iż cesarz Wilhelm odrzucił jego prośbę o ulaskawienie, Sternickel przyjął to do wiadomości z obojętnym spokojem. Nie było w nim widać ani śladu skruchy, a duchownego odsunął od siebie ordynarnie. Kiedy go napomniano, aby wyznał wszystkie swoje zbrodnie, odpowiedział głośnym śmiechem. Pomocnicy kata przyprowadzili go skutego przed stół prokuratora, który odczytał mu potrójny wyrok śmierci. Sternickel wysłuchał go, nie mrugnawszy nawet powieką. Kazał sobie potem pokazać podpis cesarza na akcie, załatwionym na yachcie „Hohenzollern“ i oświadczył, że podniętę do zbrodni dał nie on, lecz jego współnicy. W kilka sekund potem ściął go toporem kat Schwyz z Wrocławia. Ciało włożono do przygotowanej już trumny i pogrzebano na pobliskim cmentarzu.

* **Kobiety na Uniwersytetach** niemieckich. Od 1908 roku otwarte zostały kobietom przystęp na Uniwersytety niemieckie. Liczba studujących kobiet wynosi w tym sezonie 3486, podczas gdy w roku ubiegłym wynosiła zaledwie 2958, a pięć lat temu 1108. Wzrost liczby słuchaczek waha się rok rocznie pomiędzy 738 a 333, a w roku bieżącym wynosi 478. Co do gałęzi nauk, które sobie obieirały kobiety, to idą one w następującym porządku: Filozofii, filologii i historii słucha obecnie 1791 kobiet, a 5 lat temu 505, matematyki i przyrody 659, dawniej 175, medycyny 790, dawniej 332, ekonomii i gospodarstwa 100, dawniej 40, prawa 49, dawniej 20, dentystryki 26, dawniej 40, teologii ewangelickiej 12, dawniej 3, aptekarstwa 9, dawniej 3.

* **Wypadek automobilowy.** W Cincinnati podczas wyścigu motorów, kierowany przez niejakiego Johnsona uderzył o słup latarni, wskutek czego eksplodowała benzyna. Johnson i dwie jadące z nim osoby spaliły się; z widzów 6 osób zostało śmiertelnie rannych, a 11 ciężko.

* **Kradzież w Banku.** Niewyśledzeni sprawcy skradli z jednego z brukselskich banków kilka sztab złota, wartości przeszło 100.000 koron.

* **Kinematograf na usługach sportu.** Angielskiej pomysłowości zawdzięczają współczesne strzelnice ruchome tarcze, na których przesuwają się co chwila dzikie zwierzęta, ptaki w locie, galopujące konie, pędzące samochody i t. d. Specjalny mechanizm automatyczny zatrzymuje filmę na sekundę po każdym strzale, i, o ile strzał był celny, w miejscu trafionem, zjawia się jasno oświetlony otwór, co pozwala dokładnie stwierdzić wynik. Ekran urządzony jest w ten sposób, że ruchoma tafta papieru odwija się z jednego walca umieszczonego pionowo i nawija się jednocześnie na dru-

gi, również pionowy. W ten sposób papier przedziurawiony kulą usuwa się mechanicznie.

* **Nowe święto prawosławne.** Na pamiątkę uchwalenia przez Dumę i Radę państwa prawa o wyodrębnieniu Chełmszczyzny z obszaru administracyjnego Królestwa Polskiego, arcybiskup Eulogiusz polecił duchowieństwu prawosławnemu, aby corocznie 6 lipca we wszystkich parafiach obchodzono ten dzień uroczysto, jako święto. Po cerkwiach mają się odbywać uroczyste nabożeństwa z procesjami, a w miarę możności stawiane być mają przydrożne krzyże pamiątkowe.

* **Przyczyna halucynacji.** W jednym z domów w Bostonie mieszkańców trzęsienia i czwartego piętra zaczęło straszyc. Ludzie budzili się z wrażeniem, że ktoś stuka, że dokoła nich coś chodzi, odczuwali niewidzialny dotyk, z którym łączyło się uczucie zupełnego osłabienia. Zjawiska te miały miejsce również podczas czuwania i przy świetle lampy. Dom poddano drobiazgowemu badaniu i okazało się, że przyczyna tkwi w wadliwej konstrukcji pieców. Wskutek niedostatecznego spalania się węgla wydzielał się stale z rur ogrzewających mieszkaniowy kwas siarkowy i tlenek węgla — gazy jadowite, których działanie, zatruwające organizm, łączy się z szeregiem halucynacji przeżytych przez mieszkańców owego domu.

* **Zdjęcia na dnie morza.** Z Nowego Jorku donoszą, iż udało się wykonać zdjęcia kinematograficzne w głębokości 30 stóp pod powierzchnią morza przy zastosowaniu reflektorów elektrycznych. Fotografie kinematograficzne — jak zapewniają amerykańskie pisma naukowe — pozwalają przypatrzeć się życiu ryb i innych żyjących morskich.

* **Konsumcja alkoholu w Rosyi.** W maju r. b. w Rosyi europejskiej i azjatyckiej sprzedano skarbowych trunków 8,234.247 wiader, czyli o 206.578 wiader więcej, aniżeli w maju 1912 r. W ciągu 5 miesięcy, od 14 stycznia do 14 czerwca b. r. sprzedano ogółem 40,802.961 wiader, czyli o 4.058.744 wiader więcej, aniżeli w tymże okresie w 1912 r. Skarbowa sprzedaż trunków, włączając i spirytus denaturowany, przyniosła w maju 1913 roku 70,751.118 rubli, czyli o 3,119.007 rb. więcej, aniżeli w maju 1912 r. Wpływy za czas od 14 stycznia do 14 czerwca r. b. wyniosły ogółem 349,301.217 rubli, czyli o 34,329.032 rubli więcej, aniżeli w ciągu pierwszych pięciu miesięcy 1912 r.

Notatki literacko-artystyczne.

Wystawy lwowskie. Dnia 1 października b. r. otwiera lwowskie Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych wielką wystawę akwarel, pasteli i rysunków. Ostateczny termin zgłaszania dzieł na wystawę upływa z dniem 1 września b. r., termin zaś ostateczny do nadsyłania dzieł z dniem 15 września b. r. Koszta transportu frachemt zwykłym bez jakiegokolwiek zaliczek i tylko dzieł poprzednio zgłoszonych opłaca Towarzystwo w jedną stronę t. j. do Lwowa. Posażki pospieszne (eilgutowe) lub pocztowe przyjęte będą wówczas, jeżeli opłacone są przez wysyłającego.

Obrazy nadsyłane na wystawę powinny być tak opalone i oszkłone, żeby nie mogły być uszkodzone podczas transportu. Za uszkodzenia wynikłe wskutek wadliwego opakowania podczas transportu, Towarzystwo nie odpowiada. Formularze zgłoszeń w kancelaryi Towarzystwa.

W drugiej połowie listopada b. r. otwiera lwowskie Towarzystwo przyjaciół sztuk pięknych IX. Salon doroczny. Wystawa doroczna otwarta zostanie 15 listopada b. r. Ostateczny termin zgłaszania dzieł na wystawę upływa z dniem 15 października b. r., termin zaś ostateczny do nadsyłania dzieł sztuki z dniem 1 listopada b. r.

Prace nieoprawione w ramy nie będą przyjmowane.

Ina Zadora (Irena Zbierchowska) znana śpiewaczka operowa, która w ubiegłym sezonie z takim powodzeniem śpiewała we Włoszech, daje 5 sierpnia w Iwoniczu koncert, na program którego złożą się pieśni i arye. Kuracyusze iwoniccy będą więc mieli rzadką sposobność usłyszenia tej doskonałej i uroczej artystki naszej, którą grono melomanów udało się uprosić na jeden tylko występ przed powrotem do Włoch.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: ks. Alfreda Dobieckiego nauczycielem religii rzym. kat. 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej, połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. Żółkiewskiego we Lwowie: ks. Jana Chęcia nauczycielem religii rzymsko-katolickiej 5-klasowej szkoły męskiej w Knihininie Górec; Annę Jenkówną nauczycielką 5-klasowej szkoły w Błażowej; nauczycielami kierującymi szkół 2-kla-

sowych: Mieczysława Wiszumirskiego w Kopankach wsi; Adama Chadalskiego w Porębie spytkowskiej; Jana Cichockiego w Stratyńcu; nauczycielkami szkół 2-klasowych: Maryę Hewakównę w Dobrostanach; Karolinę Listowską w Zawoju; Joannę Machnikównę w Łazach; Dyonizę Starakównę w Kopankach wsi; Eugenię Bodnarównę w Kosmaczu; Maryannę Doktorową w Sufczyńcu; nauczycielkami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Marcina Bączkowskiego w Rosenburgu; Janinę Prokuratową w Wulce kunińskiej; Maryę Dolską w Krasnem; Magdalenę Klakównę w Porębie; Antoniego Górszczyka w Sikiernicy na przysiółku „Podlesie“; Józefa Kaczmarę we Fradzie; Jana Tarnawskiego w Stobiernie na przysiółku „Krywe“; Teofila Tryczyńskiego w Miłocińcu; Władysława Żukównę w Suszycy rykowej; Władysława Siemasza w Babinie średnim; Maryana Bętkowskiego w Jastrzębi; Helenę Chmurównę w Łapajówce; Tadeusza Furmana w Żupawie; Grzegorza Pikasa w Lipiu; przeniosła: Sarę Rechnerówną, nauczycielkę 4-klasowej szkoły im. Piramowicza w Drohobyczu, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły żeńskiej im. Słowackiego w Drohobyczu; Michała Kijowskiego, nauczyciela kierującego i Eugenię Smażankę, nauczycielkę 2-klasowej szkoły im. Staszica w Jarosławiu, na równorzędną posadę do 4-kl. szkoły im. Staszica w Jarosławiu; Eeliksa Gatlika, nauczyciela kierującego i Wilhelma Kucharskiego, nauczyciela 2-klasowej szkoły w Regulicach, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Regulicach; Jana Stybla, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Zalasii, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Zalasii; Józefa Duba, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Wietlinie, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Wietlinie; Eleonorę Żmudową, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Ciężkowicach, na przysiółku „Pieczyńska“, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Ciężkowicach na przysiółku „Pieczyńska“; Wandę Butrymowiczównę, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Przybysławicach, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Porębie uszewskiej; Modestę Lendową, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Ochotnicy-Młynnem, na równorzędną posadę do szkoły w Sromowcach niższych; Zofię Recównę, nauczycielkę 1-klasowej szkoły w Gliczarowie, na równorzędną posadę do szkoły im. Jagiełły w Kościeliskach.

Rada szkolna krajowa poleca książkę inżyniera Jana Webera „Tablice kubatury drzewa“ wydaną w roku 1913 nakładem krajowego Patronatu rękodziel i przemysłu we Lwowie, do użytku uczniów szkół przemysłowych, przywódczych uzupełniających i szkół zawodowych.

Rada szkolna krajowa zaleca książeczkę p. t. „Marya Czerszy. Obrazki z przyrody dla dorastającej młodzieży z ilustracyami. „Lwów 1913“ na nagrodę dla dorastającej młodzieży i do bibliotek szkół wydziałowych.

Przemysł górniczy i hutniczy w Galicyi w roku 1911.

Ruda ołowiana.

(Dokończenie).

W roku 1893 pisał dr. Szajnocha:

„W stosunku do całej Austrii galicyjska produkcja rud ołowianych, jest prawie bez znaczenia“, nie przecznając wówczas, że już w następnym deceniu zajmie Galicya pod względem wytwórczości rudy ołowiu wśród krajów Austrii drugie z kolei miejsce, bo wyprzedzić się daje tylko Karintyi.

Od lat kilkudziesięciu wytwarza Galicya także ołów metaliczny, jako produkt uboczny w hutach cynkowych. Wytwórczość tego ołowiu wynosiła:

W roku 1875	—	1,1 em.
„ 1877	—	8,5 „
„ 1878	—	14,7 „
„ 1879	—	21 „
„ 1882	—	98 „

Aż po rok 1911 utrzymuje się wytwórczość metalicznego ołowiu mniej więcej na tym samym poziomie kilkudziesięciu metr. centnarów rocznie.

Galicyjska ruda ołowiana ma wyłączny prawie zbył do Prus, do huty Walter Cronek obok Szopieniec na Śląsku Pruskim. Zaledwie tylko kilkadziesiąt centnarów rocznie spotrzebowanych bywa w kraju.

Nader ciekawe wzmianki o przychodzeniu rudy ołowianej w Galicyi podaje Szajnocha, według zapisków Ładowskiego, Windakiewicza, Niedźwiedzkiego, Maryańskiego, Suszyckiego i in. Windakiewicz pisze, że na północnym stoku Tatr koło Witowa, istniały u schyłku zeszłego stulecia kopalnie rudy srebra w żyłce kruszcowej, zwanej Orszak. Wspomina też Ładowski w „Historii naturalnej kraju polskiego“, wydanej w roku 1804, o odkryciu w r. 1502 o 3 mile od Nowego Targu żył srebra.

Pusch w roku 1836 pisze o przycho-
dzeniu w Truskawcu: siarki, błyszczą ołowiu i blendy cynkowej w tamtejszych marglach i ilach solonośnych.

Szajnocha przytacza w swej rozprawie
ustęp z artykułu M. M. (Modesta Maryań-
skiego), umieszczonego w r. 1882 Nr. 166
z 12 lipca *Gazety Lwowskiej*,¹⁾ z którego
dowiadujemy się, że w r. 1814 gwarectwo:
Gute Hoffnung Bergbau Gewerkschaft, za-
wiązane zostało staraniem byłego zarządcy
salin w Soleu, Józefa Heckera, w celu wy-
dobywania rudy ołowiu i cynku, którą od-
kryto dawniej jeszcze za polskich czasów.
Według Windakiewicza i Maryańskiego miąż-
szość tego pokładu wynosiła 5 sążni; mimo
to odbudowę tę z niewiadomych powodów
zaniechano. W roku 1881 podjęto roboty na
nowo na obszarach górniczych t. zw. „Pomi-
arkach” i „Lipkach”. Roboty te odkryły
na „Pomiarkach” nader bogate pokłady wo-
sku ziemnego (okokerytu), który następnie
kierownik większej kopalni Wyczynski wy-
dobywał na sposób odkrytki dziennej (Tag-
bau).

Eksploatacja wosku ziemnego była
wówczas rzeczą dającą zyski bardzo znaczne,
bo za wagon wosku płacono dwa tysiące
kilkaset złotych reńskich, wobec czego wy-
twórczość rudy ołowiu wcale nie zasługiwa-
ła na uwagę. Obok odkrywkowej kopalni
wosku ziemnego Wyczynskiego, była także
mniejsza kopalnia na Pomiarkach pod kier-
nictwem Klimczyka, gdzie wydobywano
wosk płytkimi szybami, zaopatrzonymi w ko-
łowroty, pędzone siłą ludzką, ciągnąc na li-
nach parcianych łożek (a także i górników)
wiadrami, w sposób jak najbardziej pierwotny.
Kopalnie te później z niewiadomych
powodów zalała woda.

Według prof. Niedźwiedzkiego²⁾ znaj-
duje się na „Lipkach” ruda cynkowa (blenda)
i ołowianka (galenit). Prof. Niedźwiedzki
twierdzi jednak, że w celu wytworzenia so-
bie należytego pojęcia o rozmiarach i boga-
ctwie tych złóż potrzebne są dalsze roboty
odkrywkowe i wskazuje przy tem na ułatwie-
nie tych robót ze względu na zachowane do-
brze chodniki z czasów poszukiwania przez
dawnie gwarectwo w r. 1814.

Rudy truskawieckie analizował w r.
1882 dr. Wąsowicz i wykazuje skład nastę-
pujący na 100 części rudy:

ołowiu	20.09	części	skład.
cynku	26.81	„	„
żelaza	5.47	„	„
siarki	28.40	„	„
itru, piasku i t. p.	16.29	„	„
wody	2.94	„	„
ślady kadmu i antymonu	—	„	„
Razem	100.00	„	„

Dr. Olszewski w mapie górniczo-prze-
mysłowej mówi o opuszczonych kopalniach
rudy na „Lipkach”; zaznacza, że jest tam ruda
mieszana, złożona z galenitu i blendy cynko-
wej wraz z siarką i gipsem i że obecnie
pompują z tej kopalni wodę siarczaną do za-
kładu kąpielowego w Truskawcu.

W tej samej miejscowości „Na Pomiar-
kach” — pisze dr. Olszewski — znajduje się
w ciemno-popielatym ile wosk ziemny razem
z siarką, solą kamienną i gipsem, a w głę-
bokości 34 m. pokład mirabilitu czyli soli
glauberskiej.

W tej samej formacji solonośnej (mio-
ceńskiej) znaleziono również ślady rud ołow-
wianych także w Dzwiniaczu obok Solotwi-
ny. Szajnocha powołuje się na Zenona Su-
szczyńskiego, który w sprawozdaniu komisji
fizyograficznej Akademii Umiejętności w Kra-
kowie³⁾ twierdzi, że w tamtejszych kopal-
niach znajduje się blenda cynkowa i galena
w tych samych pokładach jak rudy siarcza-
ne i olej skalny; powołując się także na spr-
awozdanie urzędowe ruchu górniczego w Au-
stryi z r. 1875 (Bergwerksbetrieb) wymienia,
że odbudowa wykazała tamże dwa złoża gal-
eny, długości 56 metrów, a grubości 10—12
cali.

W swych studiach geologicznych o
wschodnich Karpatach⁴⁾, opisując podgórze

karpackie między Bohorodezanami, Solotwiną
i Nadwórnią, wspomina dr. Zuber, że na
wschód od Ropyszcza (w przedłużeniu Ropy-
szcza ku NW. leży Dzwiniacz) w spagu tere-
nu woskowego natrafiono na liczne gniazda
siarki, w towarzystwie kryształków galenitu
i blendy cynkowej, przyczem nadmieniam, że
blendy nie widział, tylko mówiono mu o tem.

Obecnie przemysł górniczy skierował
całą swą uwagę na poszukiwanie w Dzwini-
aczu tak drogiej ropy. Wyniki osta-
tnich wierceń w głębokim około 800 m. szy-
bie Liebermana, nie dały pod tym względem
wyników pożądanym i stwierdziły tylko gwał-
townym wybuchem solanki formację mio-
ceńską.

Szajnocha twierdzi, że według pocz-
ynionych badań ani Dzwiniacz, ani położona
od niego o kilka kilometrów Starunia, nie
rokuja górnictwu kruszcowemu świetniejszej
przyszłości.

Gorączka naftowa, która z powodu gwał-
townego zanikania ropy w Borysławiu i Tu-
stanowicach przeniosła się dziś do powiatu
bohorodeczanickiego i nadwórniańskiego, po-
chłonęła oczywiście swą aktualnością wszel-
ką myśl o rudach ołowianych w tych stro-
nach; czasy jednak zmieniają się i niezawo-
dnie także na nie — prędzej czy później —
przyjdzie kolej.

K. Z.

OSTATNIA POCZTA.

— Z Ischl donoszą: Arcybiskup Sku-
tari ks. Seregi, był wczoraj na audyencji
u Najj. Pana, poczem przyjęty został na
posłuchaniu towarzyszący ks. Arcybiskupowi
ks. Marlaskaj. Arcybiskup podziękował Mo-
narsze za nadanie mu wielkiej wstęgi orderu
Franciszka Józefa. Najj. Pan wypytywał Ar-
cybiskupa o szczegóły obłężenia Skutari.

— Z Wiednia donoszą: Przewodniczący
komisji reformy administracji hr. Schwarzenau,
z okazji ukończenia drugiego
roku działalności tej komisji przedłożył Najj.
Panu sprawozdanie z czynności tej komisji
w owym okresie jej istnienia.

— Komisarz Królewski Skerlecz, który
celem przywrócenia stosunków normalnych
w Chorwacji zamierza odbyć szereg konfe-
rencyj z przywódcami stronnictw, zaprosił na
dziś Mile Starevica. Starevic odpisał, że
program i tradycja jego stronnictwa nie po-
zwalają mu na odbywanie konferencji z Ko-
misarzem Królewskim, ale dodał, iż stronni-
ctwo jego nie będzie czyniło Komisarzowi
Królewskiemu żadnych trudności, jeśli bę-
dzie dążył do przywrócenia stosunków kon-
stytucyjnych w kraju.

Skerlecz powierzył radcy banatu Fo-
drossemu kierownictwo spraw wewnętrznych
w rządzie chorwackim.

Wczoraj Skerlecz przyjmował liczne de-
putacje.

— Z Vangenes donoszą: Wczoraj o go-
dzinie 11 rano przybył tu król Hakon na
statku „Troll”, a w kwadrans później przy-
był cesarz Wilhelm. Obaj monarchowie
udali się do statku Frithjofa, gdzie wygłosili
mowy.

— Wedle petersburskiej informacji
Loc. Anz. wojskowa misja francuska
z generałem Joffre na czele przybędzie do
Petersburga d. 3 sierpnia. Wczoraj odszedł
specjalny pociąg, który ma przewieźć misję
do Krasnego Sioła.

Gen. Joffre weźmie udział w wielkich
manewrach rosyjskich w Finlandyi, które
za suppozycję mają wyładowanie armii nie-
mieckiej koło Wyboga.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Akademia górnicza w Krakowie.

Kraków, 1 sierpnia. Prezes Koła pol-
skiego Leo otrzymał zawiadomienie, że Mi-
nisterstwo robót publicznych poleciło Na-
miestnictwu rozpisac dwa konkursy, jeden
na budowę gmachu Akademii górniczej w
Krakowie, drugi na obsadzenie 6 katedr pro-
fesorów tej Akademii i na nadanie 5 sty-
pendyów do wykształcenia sił nauczyciel-
skich do ściśle fachowych przedmiotów. Ce-
lem przyspieszenia budowy, konkurs wyzna-
czy termin dwumiesięczny na opracowanie
szkieletu budowy. Budowa Akademii rozpo-
cznie się w roku bieżącym.

Kraków, 1 sierpnia. (Tel. pr.) Dzięki
staraniom Koła architektów Ministerstwo
robót publicznych poleciło Namiestnictwu lwow-
skiemu, aby jak najrychlej rozpiśło konkurs
na wykonanie gmachu Akademii górniczej
w Krakowie.

Kraków, 1 sierpnia. Z Morawskiej O-
strawy zbiegł zabójca żandarma z Bielska Jan
Michalik, współnik Antoniego Kotasa, oskar-
żony również o liczne kradzieże z włama-

niami. Zbieg jest uzbrojony w dwa rewol-
wery.

Kraków, 1 sierpnia. Śledztwo wykry-
ło, że obaj złodzieje, którzy usiłowali wł-
pać się do kasy kupca p. Grossego, są to
bracia Radelicy. W ostatnim czasie byli w
Brukseli i ztamąd przybyli do Krakowa.

Akcja zapomogowa dla Galicyi.

Wiedeń, 1 sierpnia. Wdrożona przez
JE. P. Namiestnika Korytowskiego akcja za-
pomogowa dla Galicyi, była przedmiotem
szczegółowej narady w łonie gabinetu i w
zasadzie zatwierdzono wnioski Szefa kraju.
Z zastrzeżeniem, odnoszącym się do wyniku
dochodzeń dokładnych, jakie jeszcze mają
być przeprowadzone, Rząd dał do rozporzą-
dzenia P. Namiestnikowi na razie 800.000
kor. na cele zapomogowe. W ten sposób
kwota, wyznaczona na wsparcia dla ludności
cierpiącej nędzę w kraju, od 1 stycznia br.
dotychczas dochodzi do 2,700.000 koron.
Środkami tymi mają być opędzone najpil-
niejsze potrzeby. W miarę wyniku dalszych
dochodzeń, akcja zapomogowa dla ludności,
dotkniętej ciężko klęskami elementarnymi,
będzie dalej prowadzona.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 1 sierpnia. Stan powietrza na
2 sierpnia: Galicya Wschodnia: Prze-
ważnie pochmurno, czasem opady, chłodno,
niepewnie, ożywiony wiatr.

Galicya Zachodnia: Przeważnie
pochmurno, czasem opady, chłodno, niepewnie,
ożywiony wiatr

Wiedeń, 1 sierpnia. *Wiener Ztg.* ogła-
sza ustawę w sprawie uwolnienia byłą do-
bitego od podatku konsumcyjnego.

Wiedeń, 1 sierpnia. P. Minister spraw
wewnętrznych zamianował asystenta w po-
wszechnym Zakładzie badania środków spo-
żywczych w Krakowie, Józefa Chełmeckiego
adjuńtem.

Wiedeń, 1 sierpnia. P. Minister spra-
wiedliwości przeniósł notaryuszy: Władysła-
wa Krasieckiego z Dąbrowy do Tarnowa,
Teofila Nartowskiego z Wadowie do Ja-
sła, Karola Rampelta z Sokolowa do Dą-
browy i Bolesława Dziegielowskiego z
Ulanowa do Wadowie.

† Hr. Schaffgotsch.

Salzburg, 1 sierpnia. Prezydent kraju
hr. Schaffgotsch dziś o godzinie 8 minut 40
rano zmarł wskutek ataku apoplektycznego.

Poznań, 1 sierpnia. (Tel. pryw.) Ks
proboszcz Jackowski w Gostyniu otrzymał
mandat karny na 50 marek lub 5 dni are-
sztu za „urządzenie publicznego zebrania pod
gołem niebem dnia 22 stycznia b. r. bez
pozwolenia policji, kierownictwo tego ze-
brania, na którym obradowano w języku pol-
skim i występowanie jako mowca”. Ks. Ja-
ckowski mianowicie po nabożeństwie samem
wygłosił na ementarzu mowę żałobną za po-
ległych w r. 1863 powstańców. Równocze-
śnie otrzymała mandat karny pani Czwoj-
dzińska za to, że złożyła wieniec na tablicy
pamiętkowej i pani Woźniowska za rzekome
spowodowanie złożenia wienca. Wszysey od-
wołali się do sądu.

Berlin, 1 sierpnia. Jak dzienniki do-
noszą, śledztwo w sprawie znanej afery
Kruppa rozszerzono także na kilku członków
dyrekcji, gdyż istnieje przypuszczenie, że mu-
sieli oni wiedzieć, w jaki sposób reprezentant
firmy Kruppa w Berlinie, Brand, otrzymywał
swe informacje.

Berlin, 1 sierpnia. Przed sądem woj-
skowym w Moabicie toczy się proces mający
związek z aferą Kruppa. Jako oskarżeni sta-
nęli oficerowie: Tilian, Chilsk, Hoge, Schlei-
der, st. intendent Pfeifer, były ogniomistrz,
obecnie sekretarz w firmie Kruppa, Drose i
ogniomistrz Schmidt. Na wniosek oskarży-
ciela ze strony sądu wojskowego i obrony
trybunał zgodził się na wykluczenie jawno-
ścianie będą ważne szczegóły i interesy obro-
ny kraju. Z zeznań obwinionych wynika, że
rzeczywiście utrzymywali stosunki z re-
prezentantem firmy Kruppa w Berlinie Braudem
i dawali mu rozmaite informacje, lecz oświad-
czyli, iż nie przypuszczali, aby te szczegóły
o którym im opowiadali, były tajemnicą.
Opowiadali Brandowi szczegóły o dostawach
wojskowych, gdyż widzieli w Brandzie swego
przyjaciela. Przyjmowali od Branda podar-
unki nawet w formie gotówki, ale nie wi-
dzieli w tem nic zdrożnego, bo brali je od
człowieka, z którym żyli w przyjaźni. Dalej
podnosili, że nie czuli się zobowiązani do
tajemnicy wobec firmy Kruppa, która pozostawała
zawsze w dobrych stosunkach z zarządem
armii i dostawała dla niej dostawy.

Zresztą istniało nawet rozporządzenie pole-
cające oficerom, aby przychylnie traktował
reprezentantów firmy Kruppa.

Prokurator podniósł, iż istnieje rozpo-
rządzenie, które zaleca oficerom ostrożność
nawet wobec tych byłych kolegów, którzy
opuszczyli służbę, przeszli do przemysłu fa-
brycznego. Dalej prokurator zaznaczył, że
jak szczegółowy udzielanie firmie Kruppa mogły
tak łatwo dostać się w ręce posłów parla-
mentarnych, to istnieje możliwość, iż również
łatwo mogły się dostać w ręce obce. Nastę-
pnie zarządzo rozprawę tajną.

Łódź, 1 sierpnia. (Tel. pryw.) Wróciło
do pracy 4000 robotników.

Krasne Sioło, 1 sierpnia. (Pet. Ag.).
We wczorajszej paradzie wzięło udział 12 la-
tawców pierwszej kompanii lotniczej, które
równocześnie wykonywały ruchy nad obozem
wojskowym.

Petersburg, 1 sierpnia. (Tel. pryw.).
Posłowie do Dumy z gubernii kałuskiej
Dmitriukow i hr. Orłow-Danyłow złożyli
mandaty.

Petersburg, 1 sierpnia. (Tel. pryw.).
Ministerstwo oświaty opracowało okólnik w
sprawie stosunku procentowego żydów w
szkołach średnich. Odsetek żydów uczęszcza-
jących do tych szkół w granicach osiadłości
żydowskiej ma wynosić 15 proc., poza jej
graniami 10 proc.

Petersburg, 1 sierpnia. (Pet. Ag.).
Izba sądowa zarządziła zniszczenie całego na-
kładu broszury Lwa Tołstoja p. t.: „Czyż to
potrzebne?”

Druga wojna bałkańska.

Belgrad, 1 sierpnia. Wiadomość o pię-
ciodniowym zawieszeniu broni wywołała w
całym kraju korzystne wrażenie. Sądzą, że
w tym czasie przyjdzie do porozumienia.

Konstantynopol, 1 sierpnia. Turecki
następca tronu przybył do Kirkkilisse. Powi-
tano go uroczystie.

Konferencja bukareszteńska.

Bukareszt, 1 sierpnia. Delegacja rumu-
ńska, której z różnych stron gorąco wieszowa-
no przerzarcia jej wniosku w sprawie zawie-
szenia broni, stara się i nadal o to, aby
prace konferencji były jak najowocniej-
sze i dąży do tego, aby wszystkie narady,
mające na celu zgodę co do punktów spor-
nych, o ile możności odbywały się poza po-
siedzeniami konferencji. Odnośny wniosek
prezydenta ministrów Majorescu przyjęto na
wczorajszym posiedzeniu, które trwało tylko
kilkanaście minut.

Bukareszt, 1 sierpnia. Delegaci ru-
muńscy i bułgarscy wczoraj wieczorem ze-
brali się w ministerstwie spraw zagranic-
nych pod przewodnictwem ministra skarbu
Margilomana, ażeby omówić sprawy, doty-
czące Bułgarii i Rumunii, co do których
niema jeszcze zgody. Ponieważ Bułgarzy
podnieśli zarzuty przeciw trasie nowej gran-
icy Dobrudży, zaproponowanej przez rząd
rumuński, postanowiono odroczyć te narady
do dnia następnego, aby dać sposobność de-
legatom bułgarskim do dokładniejszego prze-
studyowania znaczenia proponowanych punk-
tów granicznych.

Delegaci serbicy i greccy wczoraj wie-
czorem odbyli osobną naradę w celu sformu-
łowania swych żądań.

Dziś odbędą się rokowania z delegata-
mi bułgarskimi.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 1 sierpnia 1913. Zamknię-
cie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut
30. Akcye austriackiego Zakładu kredyto-
wego 621.—, Akcye węgierskiego Zakładu
kredytowego 817.—, Akcye Anglobanku
333.50, Akcye Unionbanku 585.75, Akcye
Länderbanku 505.25, Akcye Bankvereinu
508.25, Akcye Bodencredit 1177.—, Akcye
galicyjskiego Banku hipotecznego 639.—.
Akcye kolei państwowych 699.25, Akcye
kolei Południowej 124.25, Akcye kolei El-
bethal —.—, Akcye kolei Północnej 4870.—,
Akcye kolei czerniowieckiej 5 5.—, Akcye
Alpiny 910.—, Akcye Rima Muranyi 689.—,
Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3158.—.
Akcye Fabryki broni 978.—, Akcye Ture-
ckie tytoniowe 332.50, Akcye Galicyjsko-
karpackiego Towarzystwa naftowego 863.—,
Obligacye węgierskiej indemnizacji —.—,
Renta majowa 81.35, Austriacka Renta ko-
ronowa 81.75, Węgierska renta koronowa
81.25, 56-letnie Listy Towarzystwa kredyto-
wego ziemskiego 81.65, 4 prc. Listy Banku
hipotecznego 82.—, 4 i pół prc. Listy Ban-
ku hipotecznego 90.75.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

¹⁾ Godzi się przy tem zaznaczyć, że *Ga-
zeta Lwowska* zawsze chętnie otwierała łamy
swego pisma dla artykułów górniczych, naów-
czas, gdy nie było jeszcze u nas żadnych pol-
skich pism fachowych, poświęconych przemy-
słowi górniczo-hutniczemu. Dziś te artykuły
luźne, oznaczone literami *W* i *M*, po których
nie trudno domyśleć się autorów, są wprost
bezcenne dla studyujących rozwój przemy-
słu górniczo-hutniczemu w Galicyi. Obszerniej-
sze rozprawy fachowo-górnicze umieszczał także
dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*:
„Przewodnik naukowy i literacki”. Piękne
dzieło dr. Władysława Szajnochy, prof. Uni-
wersytetu Jagiellońskiego p. t.: „Płody kopalne
w Galicyi, ich występowanie i użytkowanie”,
wydane w II częściach, jest odbitką z „Prze-
wodnika nauk. i lit.” — *Przyp. aut.*

²⁾ J. Niedźwiedzki. Beitrag zur Kenntnis
der Minerallagerstätte auf dem Felde „Pomiar-
ki“ bei Truskawiec in Galizien.

³⁾ Tom X, r. 1876.

⁴⁾ *Kosmos*. Rok X. 1885.

POLONIA PALACE HOTEL

Warszawa. Aleje Jerozolimskie 53
wprost Dworca Wiedeńskiego.

Adres telegraficzny i telefoniczny
POLONIA-WARSZAWA.

Pralnia pospieszna, zaopatrzona w najnowsze maszyny, pierze wszelką białynę bez użycia chlorku i darcia białyny. Na żądanie białyna może być uprąną i uprasowaną w ciągu 4 godzin. — Specjalny dział reperacyjny. Kantor główny — ul. Wielka 56, telefon Polonia. — Filia I, ul. Szczygła Nr. 3/5, telefon 94-97. — Filia II, ul. Rymarska Nr. 2, tel. 94-79. — Filia III, ul. Czysza w gmachu hotelu Europejskiego, **Ceny umiarkowane.**

NADESŁANE.

Fabryka STAMPILII KAUCZUKOWYCH. — NAJPIĘKNIEJSZE SZYLDY, TABLICE, GODŁA dla P. T. KUPCÓW, BANKÓW, URZĘDÓW i t. p. wykonuje Zakład **Leona Appla** Lwów, Pasaż Hausmana 8. Odznaczony na licznych wystawach. Zaprzysiężony rzeczoznawca sądowy.

Jak zapobiegać pożarom w miastach, miasteczkach i po wsiach?
Instrukcja ostrożności ogniowej dla mieszkańców kraju.
Po nadesłaniu 90 hal. wysła Franco Biuro ST. SOKOŁOWSKIEGO we Lwowie ul. Jagiellońska 1. 3.

Marya Białecka.
kurs rysunku i malarstwa. Osobny kurs dziecienny
KALECZA G.

ADWOKAT

młody, mający rozległe stosunki chętnieby zawarł spółkę ze starszym adwokatem posiadającym dobrze prosperującą kancelaryę.
Kaskawe zgłoszenia pod „FORTUNA” do Biura ogłoszeń SOKOŁOWSKIEGO.

Ważne dla wyjeżdżających na letni pobyt do **ODESSY!**
W eleganckiej części miasta wynajmuje polska inteligentna rodzina wykwinnie urządzone mieszkanie, złożone z kilku pokoi, z tarasą i widokiem na morze. — Na żądanie cały „Pension”.
Informacji udzieli: **P. Peszyńska, Odessa, Preobrażenska 1. 1.**

Plac Powystawowy Lwów, Pałac sztuki

WYSTAWA ROKU 1863

(Pamiętki i dzieła sztuki)
14 sal. 14 sal.

Otwarta codzień od **g. 9 rano do 6 wieczorem**
Wstęp 50 hal.

Młodzież obojga płci i wojskowi do wchodzenia włącznie płać tylko po 20 hal.
W niedzielanki wstęp i korowa.

Czysty dochód przeznaczony na fundusz Weteranów r. 1863.

Mikuliczyn. Willa Buraczynskiego w pierwszym położeniu — blisko lasu, rzeki Prutu i dworca kolejowego, przyjmuje letników z wiktem i bez wiktu za wynagrodzeniem wedle umowy.

Siostry Józefitki w Krośnie

przyjmują do swego konwiktu umieszczonego przy Ochronce — nuczennice ze szkół ludowych i wydziałowych — od 1 września 1913, udzielając im całego utrzymania i wychowania za umiarkowane wynagrodzenie. — Rodzice i wychowawcy mogą się zgłosić do końca sierpnia do Przelaznej Ochronki w Krośnie.

FRANCENSBAD.

Dr. Stanisław PRZYBYLSKI

b. asystent kliniki chirurgicznej i położn. ginekol. Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie ordynuje, jak lat ubiegłych.
„Palace-Hotel”, wejście od Kirchenstrasse.

Przyjechali do Lwowa

dnia 1 sierpnia 1913.

Hotel Żorża. Pp.: M. Hulinka z Myrowa, K. Przybylski z Uniża, M. Zakrzewski z Wtorowa, T. Polański z Dąbrowicy.
Hotel Europejski. P.: J. Krzysztofowicz z Artasowa.
Hotel Victoria. P.: W. hr. Zamojski z Zakopanego.

CENNIK IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.

Lwów, dnia 1 sierpnia 1913.

I. Akcje za sztukę.		Waluta koronowa	
(bez kuponu bieżącego)		płać	żądać
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	617—	627—	
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	400—	408—	
Kolei Lwów-Czerniowiec-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	504—	510—	
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	490—	500—	
II. Listy zastawne za 100 koron.			
(bez kuponu bieżącego)			
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wylotowa z 10 pr. prem.	—	—	
Banku hip. gal. 4 1/2 pr. w. a. los w 50 l.	91—	91-70	
Banku hip. gal. 4 pr. w. a. los w 60 l.	82—	82-70	
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 l.	91-70	92-40	
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	83-80	84-50	
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94—	94-70	
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4 1/2 pr. 80 l.	88—	88-70	
Ziemny Bank hipoteczny Lwów.	91-50	92-20	
1) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisja)	96—	—	
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	91-50	—	
1) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82-50	83-20	
Tow. kred. gal. ziem. 4 1/2 los. 52 l.	92-70	93-40	
III. Oblig. za 100 koron.			
(bez kuponu bieżącego)			
Galic. fund. propin. 4 pr.	97-60	98-30	
Bukow. fund. propin. 5 pr.	—	—	
Komun. Banku kraj. 4 1/2 pr. (3 em.)	89-30	90—	
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	80-50	80-50	
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	80—	80-70	
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82-50	83-20	
4 pr. z r. 1908	82—	82-70	
1) „miasta Lwowa 4 pr.	80-30	81—	
4 pr.	81-50	82-20	
„ Krakowa	80-70	81-40	
IV. Monety.			
Dukat cesarski	11-37	11-47	
20 frankówka	19-12	19-26	
100 rubli ros. w srebrnych	250—	253—	
100 papierowych	253-30	254-50	
100 marek niemieckich	118-30	118-70	

1) Kuponu odpłacają 1/2% podatek rentowy.
2) Kuponu odpłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 29 lipca 1913.

A. Ogólny dług państwa.		płać		żądać	
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	81-40	81-60			
styczeń-lipiec	81-35	81-55			
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	85-10	85-30			
wiecień-październik	85-10	85-30			
„ z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	1584—	1623—			
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	429—	441—			
„ „ 1864 po 100 zł.	655—	665—			
„ „ 1864 po 50 zł.	320—	—			
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).					
Anstr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	105-85	106-65			
Anstr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	81-70	81-90			
C. Obligacje kolejowe.					
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	82-90	83-90			
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	100-75	101-75			
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	107-50	108-50			
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje)	82-15	83-15			
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	82-25	83-25			
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostempl. akcje)	421—	426—			
Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).					
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	100-50	101-50			
Kol. czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	84—	85—			
Kol. czeskiej emis. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	82-40	83-40			
Kol. bukowin. lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81-10	82-10			
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 pr.	91-40	92-40			
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr. (ar.)	89-60	90-60			
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr.	89-65	90-65			
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 pr.	88—	89—			
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 pr.	89-75	90-75			
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 pr.	92—	93—			
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 pr.	87—	88—			
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	82-25	83-25			

Koronowa waluta.		płać		żądać	
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	81-75	82-75			
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 M. 4 pr.	102-25	103-25			
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).					
Węg. złota renta 4 pr.	115-55	115-95			
„ w wal. kor. 4 pr.	80-75	80-95			
„ pożycz. prem. za 100 zł. (200 kor.)	425-75	435-75			
„ „ 50 zł. (100 kor.)	210—	215—			
„ obl. pr. regul. Ciszy 4 pr.	283—	293—			
E. Obligacje indemnizacyjne.					
Węgier za 100 zł. 4 pr.	81-50	82-50			
Kroacy i Sławonii	82-90	83-90			
F. Inne publiczne pożyczki.					
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99-50	100-50			
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	83-60	84-60			
Gal. pożycz. kr. z roku 1893 4 pr.	81-80	82-80			
Gal. obl. prop. z roku 1893 4 pr.	93-10	94-10			
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	81—	—			
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 pr.	110-50	118-50			
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	227—	230—			
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne					
Anstr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	277-50	287-50			
„ „ „ 1889 3 pr.	247-50	257-50			
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4 1/2 pr. 60 l.	88—	89—			
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99-25	100-25			
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	81-65	82-65			
„ „ „ 4 pr. los 41 l.	92—	93—			
„ „ „ 4 pr. starsze	96-20	97-20			
„ „ „ 4 1/2 pr. 52 let.	92-75	93-75			
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94—	95—			
Gal. akc. b. hip. 10 pr. pr. los. 4 1/2 pr.	90-75	91-75			
„ „ „ los. 50 l. 4 1/2 pr.	90-75	91-75			
„ „ „ 60 l. 4 pr.	82—	83—			
Banku kraj. dla Galicji i Lodomerji 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	91-40	92-40			
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisja 42 lat 4 1/2 pr.	89-20	90-20			
Banku kr. obl. kol. żel. 5 1/2 l. 4 pr.	79-50	80-50			
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	86-40	87-40			
„ „ 50 lat w.k. 4 pr.	87—	88—			
H. Obligacje z prawem pierwszeństwa					
za 100 zł. nom.					
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	75-40	76-40			
Kolej Lwów-Czerniowiec z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	80-90	81-90			
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 zł. 5 pr.	97-50	98-50			
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	110—	111—			
Tow. żegluga parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 pr.	108—	109—			

Koronowa waluta.		płać		żądać	
I. Losy (za sztukę).					
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	26-15	30-15			
Zakł. kred. dla handlu i przem. 100 złr.	474—	484—			
Clary 40 złr. m. k.	—	—			
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	61—	65—			
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	51—	55—			
„ węg. Tow. 5 złr.	31-25	35-25			
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	91—	97—			
J. Akcje Banków (za sztukę).					
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	332-10	333-10			
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	400—	408—			
Peszt. Banku handlu i przem.	3610—	3619—			
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	620-50	621-50			
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	817-75	818-75			
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	739—	740-80			
Gal. banku hip. 200 złr.	628—	630—			
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	504-75	505-75			
„ Austro-węg. 1400 kor.	2066—	2076—			
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	585-50	586-50			
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265—	266—			
Zivnostenska banka 100 złr.	261-25	262-25			
K. Akcje przedsiębiorstw transportowych.					
Bukow. kolei lok. akc. pierw. 200 złr.	435—	—			
„ „ „ akc. zakład. 200 złr.	420—	—			
Anstr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1294—	1305—			
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4350—	4380—			
„ Lwów-Belzec (akc. pierw.) 200 zł.	365—	370—			
„ Lwów-Czerniowiec-Jassy 200 zł.	535-75	506-75			
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	295—	300—			
L. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.					
Anstr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	913—	914—			
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3180—	3193—			
Tow. kopalni węgla w Brüx 100 złr.	352—	356—			
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	294—	296-20			
Galic. karpac. naft. Tow. 500 kor.	862—	867-50			
Schodniey 500 kor.	450—	452—			
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	331—	332—			
M. Weksle.					
Niemieckie Banki	118-65	118-25			
Włoskie Banki	93-15	93-35			
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	24-15 1/2	24-19 1/2			
Paryż za 100 franków	95-65	95-85			
Petersburg za 100 rubli 4 1/2 pr.	253-25	254—			
Szwajcarskie Banki	95-60	95-75			
N. Waluty.					
Dukat cesarski	11-42	11-47			
Anstr.-węg. 8 guld. złota moneta	—	—			
20-frankówka	19-14	19-18			
20-markówka	23-60	23-66			
Rosyjski półimperyal	—	—			
Niem. banknoty za 100 marek	118-05	118-25			
Włoskie banknoty za 100 lir.	93-25	93-45			
Ruble	253—	254—			

plową na 1 kor. i we wadyum wynosząco 5 pr. kwoty fiskalnej, z wyrażeniem cen jedno-tkowych nie tylko cyframi ale i literami

Ofertę wnieść na blankiecie na właściwym miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową i wyszczególnić stacje odbiorcze i km., których oferta dotyczy, bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty, nie dotyczące wyłącznie rozwoju materiału dostarczanego koleją z poszczególnych stacji kolejowych, po gościńcu i placach składowych, szlichtowania i wglądzie tłaczenia, wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeli zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy godać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert na taki bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Toż samo dotyczy ofert co do samego rozwoju z tą różnicą że należy je wnieść do każdej stacji kolejowej osobno.

Rozstrzygnięcie o wyniku licytacji zastrzega się c. k. Namiestnictwu.

Oferty nie sporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakikolwiek dopiski, zostaną ofertami zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą ofertami przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 25 lipca 1913.

Za c. k. Namiestnika:

Zimny w. r.

L. cz. E. 634/13 (5) (10430 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Dmytra Iluka, syna Ili Predejuka, odbędzie się dnia 8go sierpnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 w Zabin licytacja realności objętej lwh. 4266 gminy Zabin, składającej się z ob. l. 457 2 i gruntowych l. 3023 1, 3023 1 i 3022 2 wraz z przynależnościami, składającymi się z drewnianej bramy wjazdowej z poddaszem i ogrodzenia gruntów.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 4600 kor., przynależności zaś na 55 kor.

Najniższa cena wynosi 3103 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się i odnoszą do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Zabie, dnia 28 czerwca 1913.

L. 7726 13 (10394 2-3)

Obwieszczenie.

Urząd gminy w Borysławiu, przystępując do budowy wodociągów miejskich, odda w tym celu budowę zbiornika na wodę o konstrukcji żelazno-betonowej o pojemności 500 m³, składającego się z 2 komór po 250 m³ pojemności i komory zasuw.

Konstrukcja ma być wykonana z betonu 1 : 4, na podłożu z betonu 1 : 9, przy sztywnej wyprawie zewnętrznej 2 cm. grubości, oraz z asfaltowaniem powierzchni stropu.

Plany zbiornika i opis budowy do przeglądnięcia w urzędzie gminnym w godzinach urzędowych.

Na dotrzymanie warunków dostawy obowiązującej będzie przedsiębiorca złożył kaucję w wysokości 10 proc. ofiarowanej kwoty.

Roboty ziemne będą wykonane we własnym zarządzie gminy.

Czas wnieścia ofert upływa z dniem 15 sierpnia 1913, a u rząd gminny zastrzega sobie oddanie robót bez względu na wysokość ofiarowanych cen.

Zwierzchność gminna.

Borysław, dnia 30 lipca 1913.

Zastępca burmistrza:

Rosenthal.

L. cz. E. 841/13 (5) (10378 2-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Salomona Kestenbauma w Podwoleczyskach odbędzie się dnia 22 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3 licytacja realności lwh 119 gm. kat. Dorofijówka, składającej się z par. bud. lkat 49 na której znajduje się dom mieszkalny o 1 izbie, sieni i korytarzu oraz szpiclerzem, stodołą i stajnią, tudzież par. gr lkat 450, 451, 863, 864/1 449/1 i 573 1 o obszarze łącznym 43 129 m.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na ośm tysięcy czterysta dwadzieścia koron.

Najniższa cena wynosi pięć tysięcy sześćset trzydzieści koron 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwoleczyska, dnia 4 lipca 1913.

L. 1211 (10393 2-2)

Obwieszczenie.

W celu wydzierżawienia dochodów z myta drogowego na drogach powiatowych: 1. Stryj-Zarawno na stacji w Słobódce i 2. Słobódka-Sokołów na stacji w Strzałkowie na przeciąg lat trzech rozpisuje się niniejszem publiczną licytację zapomocą ofert pisemnych na dzień 18 sierpnia 1913 o godz. 11 przed południem.

Cenę wywołania ustanawia się na oba myta w kwocie 7000 koron.

Oferty pisemne przy dołączeniu do nich wadyum w wysokości 10 proc. ceny wywołania w gotówce lub papierach wartościowych, prawne bezpieczeństwo pupilarne mających, wedle ostatniego kursu dziennego, należyście ostemplowane i opieczętowane zawierające klauzulę, iż warunki licytacyjne są oferentowi dobrze znane i że on warunkom tym poddaje się bez jakichkolwiek zastrzeżeń, wniezione być mają w biurze Wydziału powiatowego w Stryju najpóźniej do dnia 18 sierpnia 1913 o godz. 11 przed południem.

Wydział powiatowy zastrzega sobie prawo swobodnego ocenienia, która z wniesionych ofert jest najkorzystniejsza.

Szczegółowe warunki dzierżawy przejrzane być mogą w biurze Wydziału powiatowego w Stryju w godzinach przedpołudniowych.

Jeżeli oferuje spółka, musi być podanem nazwisko tego, który będzie spółkę reprezentował i z którym będzie prowadzona wszelka korespondencja.

Stryj, dnia 28 lipca 1913.

Z Wydziału powiatowego.

Zast. Przew.:

O. Nizankowki.

L. cz. E. 675/13 (4) (9962)

Edykt licytacyjny

Na żądanie Antoniego Płazy z Niepli, odbędzie się dnia 7 października 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33 licytacja:

a) 1/2 realności lwh. 57 ks. gr. gm. Niepla,

b) 1/2 realności lwh. 351 ks. gr. gm. Niepla wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew owocowych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione:

ad a) z przynależnościami 5913 kor. ad b) 500 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 3942 kor., ad b) 333 kor. 34 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg katastralny, wyciąg tabularny, protokoły ocenienia itd.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzinach urzędowych, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 33.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Jasło, dnia 6 czerwca 1913.

L. cz. E. 624/13 (10242 1-2)

Edykt licytacyjny

Dnia 11 września 1913 o godzinie 12 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, licytacja realności obj. lwh. 205 ks. gr. gm. Posada olechowska wraz z przynależnościami, składającymi się jak tus. protokół z 24 kwietnia 1913 E. 624 13.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 15 810 kor., przynależności z s na 180 kor., czyli łącznie na 15 990 kor.

Najniższa cena wynosi zgodnie z wnioskiem wierzyciela 10.660 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. V. 3822/12 (6) (10416 1-3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu strony egzekwującej, odbędzie się dnia 22 września 1913, o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 82, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja całej realności lwh. 357 gm. Hubicze, składającej się z pb. 248 wraz z budynkami, wozownią, magazynem, pgr. 690 5 rola i 690/6 rola łącznego obszaru 322 m².

Wartość szacunkowa 29.566 kor.

Najniższa oferta 19.710 kor. 66 hal.

Całej realności lwh. 425 gm. Hubicze składającej się pgr. 690/1 rola obsz 2535 m². Wartość szacunkowa 7765 kor.

Najniższa oferta 5176 kor. 66 hal.

Do realności lwh. 357 ks. gr. Hubicze należą następujące przynależności 200 m. szachet, oszacowane na 200 kor., zaś do realności lwh. 425 gm. Hubicze należą 2 studni, oszacowane na 80 kor. i 180 m. szachet, oszacowane na 180 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny odnośnych realności przeglądać można w godzinach urzędowych w biurze Nr. 81.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 10 lipca 1913.

L. cz. E. 865/13 (7) (10241 1-2)

Edykt licytacyjny.

W sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8, odbędzie się dnia 18 września 1913 o godzinie 11 przed południem licytacja:

a) całej realności obj. lwh. 57 ks. gr. gm. Liszna

b) całej realności obj. lwh. 70 ks. gr. gm. Liszna wraz z przynależnościami, składającymi się jak w tus. protokoie z dnia 22 marca 1913 E. 765/13 (4)

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację jest oceniona a to:

ad a) 9317 kor. 72 hal., ad b) na 4571 kor. 50 hal.

Najniższa cena realności obj. lwh 57 gm. Liszna na 6211 kor. 86 hal.,

a realności obj. lwh. 70 gm. Liszna na 3047 kor. 68 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. V. 3820/12 (13) (10417 1-3)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Kasy pożyczkowej w Drohobyczu strony egzekwującej, odbędzie się dnia 6 października 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 82, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja 1/2 realności lwh 1102. Użytko składającej się z pgr. 3907 łąka obsz. 41.246 m².

Wartość szacunkowa 1937 kor. 50 hal.

Najniższa oferta 1291 kor. 66 hal.

Całej realności lwh. 1131 obj. grunta orne i łąki łącznego obsz. 61.725 m².

Cena szacunkowa 24.735 kor.

Najniższa oferta 16 490 kor.

Całej realności lwh. 1132 obj. pgr. 427,6, 427/7, 454 2, i 457 obsz. 1353 m².

Wartość szacunkowa 325 kor.

Najniższa oferta 216 kor. 68 hal.

Całej realności lwh. 1478 obj. pgr. 4654, 4657 i 4658 obsz. 22.128 m² i pb. 687 z budynkami i inwentarzem żywym i martwym.

Wartość szacunkowa 10.958 kor. 60 hal.

Najniższa oferta 7305 kor. 72 hal.

Do realności lwh. 1478 ks. gr. Użytko należą następujące przynależności: 50 szczytów (wocowych, 12 sztuk wierzb, 12 ulów zarojonych, 2 ule próżne, ogrodzenie z chrusztu i sztachetowe około 50 m. oszacowane na 553 kor. 60 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny odnośnych realności przglądać można w godzinach urzędowych w biurze Nr. 81.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. E. 539/13 (7) (10239 1-3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 19 września 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 8 w Sanoku odbędzie się licytacja połowy realności lwh. 10 gminy Długie,

całej realności lwh. 475 gm. Długie, połowy realności lwh. 187 gm. Długie,

całej realności lwh. 427 gm. kat. Długie, połowy realności lwh. 484 gm. Długie,

1/86 części realności lwh 952 gm. kat.

Zarszyn i

połowy realności lwh. 1007 gm. kat.

Zarszyn wraz z przynależnościami poszczególnie w protokoie oszacowania z dnia 6 marca 1913 r. wymienionym.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione a to:

połowa realności lwh 10 gm. kat. Długie na 2392 kor. 20 hal., a przynależności na 240 kor., łącznie na 2632 kor. 20 hal.,

cała realność lwh. 475 gm. kat. Długie na 500 kor.,

połowa realności lwh 187 gm. kat. Długie na 260 kor.,

cała realność lwh. 427 gm. kat. Długie na 3253 kor. 14 hal.,

połowa realności lwh. 484 gm. kat. Długie na 100 kor.,

1/86 części realności lwh. 952 gm. kat. Zarszyn na 66 kor. 90 hal. i

połowa realności lwh. 1007 gm. kat. Zarszyn na 713 kor 40 hal.

Najniższa cena wynosi: połowy realności lwh. 10 gm. Długie łącznie z przynależnościami 1754 kor. 82 h.,

przy całej realności lwh. 475 gm. Długie 333 kor. 34 hal.,

przy połowie realności lwh. 187 gm. Długie 163 kor. 34 hal.,

przy całej realności lwh. 427 gm. Długie 2168 kor. 76 hal.,

przy połowie realności lwh. 484 gm. Długie 67 kor.,

przy 1/86 części realności lwh. 952 gm. Zarszyn 44 kor. 60 hal.,

przy połowie realności lwh. 1007 gm. Zarszyn 474 kor. 60 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Ssnok, dnia 28 czerwca 1913.

L. cz. E. 1463,19 (2) (10421 1-3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 1 września 1913 o godzinie 9 przed południem odbędzie się licytacja połowy realności lwh. 37 gm. Limanowa objętej.

Realność tę oszacowano na 1440 kor.

Najniższa oferta wynosi 960 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Limanowa, dnia 27 czerwca 1913.

L. cz. E. VI. 3608/13 (5) (10410)

Strona zobowiązana Roman Surdej i Wiktorya Surdej

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Kasy oszczędności miasta Tarnowa, odbędzie się dnia 14go sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 3, na zasadzie niniejszem zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 1109 ks. gr. gm. Strusina, pb. lk. 839 na Rudach z domem murowanym parterowym.

Wartość szacunkowa 11.342 kor. 70 h.

Najniższa oferta 5671 kor. 35 h.

Do realności lwh. 1109 ks. gr. gm. Strusina nie należą żadne przynależności.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych realności dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tarnów, dnia 4 lipca 1913.

L. cz. E. 310/13 (8) (10260)

Dnia 17 września 1913 o godzinie 8-30 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacja całej realności obj. lwh. 148 gm. Markowce, składającej się z pg. 3069/2 moczar, 3070/7 rola, 3122/3 łąka, łącznego obszaru 53 ar. 14 m², w niwie Rakowiec, Prokopa Burtyka własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 510 kor.

Najniższa cena wynosi 340 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Tyśmienica, dnia 9 lipca 1913.

L. cz. E. VIII. 5054/12 (10409)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie p. Wiktora i Małgorzaty Raczynskich w Insbruku, odbędzie się dnia 2 września 1913. o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 45 II piętro, licytacja kamienicy 3 piętrowej z 3 piętrową oficyną i ogrodem przy ulicy Krowoderskiej lwh. 80 dawna 2 ks. gr. gm. kat. Kraków, dawniej Krowodrza bez przynależności.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione na 182.915 kor.

Najniższa cena wynosi 91.458 koron.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.

Kraków, dnia 29 kwietnia 1913.

L. cz. E. V. 8211/12 (6) (10418)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Blimy Egert w Liszni stro-

ny egzekwującej odbędzie się dnia 15 września 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 82, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya:

Pół realności lwh. 166 gm. Bronica, składającej się z pb. 116 i 428 z budynkami, wartość szacunkowa 1401 kor. 50 h., najniższa oferta 934 kor. 32 h.

Całej realności lwh. 170 gm. Bronica, składającej się z pg. 137 ogród 3898, 3897/2 (łąka i rola) obszaru 6494 m²,

wartość szacunkowa 1224 kor. 75 h., najniższa oferta 816 kor. 50 h.

Całej realności lwh. 169 gm. Bronica, składającej się z pgrt. 3949/1, rola obszaru 3865 m²,

wartość szacunkowa 370 kor., najniższa wartość 246 kor. 68 h.

Do realności lwh. 166 ks. gr. Bronica należą następujące przynależności: 40 drzew i 50 m. płotu, oszacowane na 90 kor. w całości.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny odnośnych realności przeglądać można w godzinach urzędowych w biurze Nr. 81.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Drohobycz, dnia 10 lipca 1913.

L. cz. E. 384/12 (4) (10419)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wydziału krajowego Król. Galicyi i Lodomeryi z Wielkim Księstwem Krakowskim imieniem sątego funduszu pożyczkowego dla przemysłu rolniczego, zastąpionego przez dr. Tadeusza Sołowija we Lwowie, odbędzie się dnia 5 sierpnia 1913 o godzinie 9:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29, licytacya realności:

1. lwh. 2503,
2. lwh. 2683,
3. lwh. 3141 ks. gr. gm. kat. Jarosław,

składających się:

ad 1. z pb. lk. 1587 o obszarze 62 ar.

98 m², z fabryką cegieł,

ad 2. z pbud. lk. 1694/2 o obszarze 29 ar.

38 m², z domem murowanym,

ad 3. z pb. lk. 1694/1 o obszarze 32 ar.

12 m², a to wraz z przynależnościami.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to:

ad 1. na 107.235 kor.,

ad 2. na 47.304 kor.,

ad 3. na 3212 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. — 53.617 kor. 50 h.,

ad 2. — 23.652 kor.,

ad 3. — 1606 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jarosław, dnia 10 maja 1913.

L. cz. E. 1301/12 (6) (10432)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego i eskontowego dla handlu, przemysłu i gospodarstwa w Żydaczowie, odbędzie się dnia 7 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 20, licytacya:

a) całej realności lwh. 293,

b) całej realności lwh. 418,

c) 4/48 części lwh. 370 i

d) 14 część realności lwh. 71 gminy Międzyrzecze.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione na 1813 kor. 98 hal.

Najniższa cena wynosi 1209 kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 20.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Żydaczów, dnia 6 lipca 1913.

L. cz. E. 859/12 (6) (10429)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Otęny z Demczuków Hałatiuk w Kutyszczach, zastąpionej przez adw. dr. Mies-sa, odbędzie się dnia 20go sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya realności obj.:

a) lwh. 21,

b) lwh. 25, tudzież

c) 2/6 części realności lwh. 150 gm. kat. Kutyszcz, zobowiązanego własnych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) lwh. 21 na kwotę 1600 kor.,

ad b) lwh. 25 na kwotę 3010 kor.,

ad c) 2/6 części lwh. 150 na kwotę 500 kor.,

razem 5110 kor.

Najniższa cena wynosi 3406 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

Dalsze kosztą wierzyciela oznacza się na 11 kor. 20 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Podkamień, dnia 24 czerwca 1913.

1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya realności obj.:

a) lwh. 21,

b) lwh. 25, tudzież

c) 2/6 części realności lwh. 150 gm. kat. Kutyszcz, zobowiązanego własnych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) lwh. 21 na kwotę 1600 kor.,

ad b) lwh. 25 na kwotę 3010 kor.,

ad c) 2/6 części lwh. 150 na kwotę 500 kor.,

razem 5110 kor.

Najniższa cena wynosi 3406 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

Dalsze kosztą wierzyciela oznacza się na 11 kor. 20 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Podkamień, dnia 24 czerwca 1913.

L. cz. E. 3610/12 (12) (10412)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego w Złoczowie odbędzie się dnia 30 sierpnia 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, biuro Nr. 11 licytacya 1/2 realności obj. lwh. 1116 gm. Woroniaki, stanowiącej gospodarstwo wiejskie obszaru 1 ha. 45 a. 60 m², wraz z przynależnościami składającymi się z drzew owocowych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1007 kor. 50 hal., przynależności zaś na 135 kor.

Najniższa cena wynosi zatem 761 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i ustala i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Złoczów, dnia 8 lipca 1913.

L. cz. E. 238/13 (6) (10413)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Bocheńskiego Zakładu kredytowego w Bochni, zastąpionego przez adw. dr. Mullera w Bochni, odbędzie się dnia 4 września 1913 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21 licytacya realności:

a) lwh. 201 i

b) lwh. 9 gm. kat. Majkowie, wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew owocowych i ogrodzenia.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad a) lwh. 201 na 9909 kor. 50 h.,

ad b) lwh. 9 na 3679 kor. 70 h.,

przynależności zaś odnośnie do lwh. 201 na 90 kor. 50 h.,

zaś odnośnie do lwh. 9 na 150 kor. 30 h.

Najniższa cena wynosi:

ad a) odnośnie do lwh. 201 — 2666 kor. 68 h.,

ad b) odnośnie do lwh. 9 — 2553 kor. 33 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Bochnia, dnia 7 lipca 1913.

L. cz. E. 901/12 (10) (10423 1—3)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Związku samopomocy handlowej i kredytowej w Tarnopolu, odbędzie się dnia 12 września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 27 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

lwh. 687 ks. gr. Ithrowica 1/2 chata mieszkalna ze zabudowaniami gospodarczymi i rola pgr. 434,

lwh. 4 ks. gr. Ithrowica rola pgr. 2327/2,

lwh. 66 ks. gr. Ithrowica rola pgr. 2518 478/3,

lwh. 723 ks. gr. Ithrowica rola pgr. 492/3, 49, 3 1 494 1, 2362/2, 1792/2, 1694/2,

lwh. 1407 ks. gr. Ithrowica 1/8 część rola pgr. 1695, 1696.

Wartość szacunkowa wynosi:

lwh. 687 — 1105 kor.,

lwh. 4 — 290 kor.,

lwh. 66 — 1200 kor.,

lwh. 723 — 3650 kor.,

lwh. 1407 — 277 kor. 50 hal.,

Najniższa oferta:

lwh. 687 — 736 kor. 66 hal.,

lwh. 4 — 193 kor. 32 hal.,

lwh. 66 — 800 kor.,

lwh. 723 — 2433 kor. 32 hal.,

lwh. 1407 185 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Tarnopol, dnia 15 lipca 1913.

L. cz. E. 1269/13 (6) (10440)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy ludowej w Husiatynie odbędzie się dnia 21 sierpnia 1913 o godzinie 9:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, licytacya 6/12 części realności objętej wyk. hip. l. 45 gm. kat. Uwisła, składającej się z pb. lk. 38/1, pgr. lk. 19 i 21/1, zagroda włościńska obszaru 46 ar. 82 m².

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 775 kor.

Najniższa cena wynosi 516 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybycie na tablicy sądowej, jeżeli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Kopyczyńce, dnia 7 lipca 1913.

ad a) odnośnie do lwh. 201 — 2666 kor. 68 h.,

ad b) odnośnie do lwh. 9 — 2553 kor. 33 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Bochnia, dnia 7 lipca 1913.

L. cz. E. XI. 2109/13 (5) (10411)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Związku samopomocy handlowej i kredytowej w Tarnopolu, odbędzie się dnia 12 września 1913 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 27 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności:

lwh. 687 ks. gr. Ithrowica 1/2 chata mieszkalna ze zabudowaniami gospodarczymi i rola pgr. 434,

lwh. 4 ks. gr. Ithrowica rola pgr. 2327/2,

lwh. 66 ks. gr. Ithrowica rola pgr. 2518 478/3,

lwh. 723 ks. gr. Ithrowica rola pgr. 492/3, 49, 3 1 494 1, 2362/2, 1792/2, 1694/2,

lwh. 1407 ks. gr. Ithrowica 1/8 część rola pgr. 1695, 1696.

Wartość szacunkowa wynosi:

lwh. 687 — 1105 kor.,

lwh. 4 — 290 kor.,

lwh. 66 — 1200 kor.,

lwh. 723 — 3650 kor.,

lwh. 1407 — 277 kor. 50 hal.,

Najniższa oferta:

lwh. 687 — 736 kor. 66 hal.,

lwh. 4 — 193 kor. 32 hal.,

lwh. 66 — 800 kor.,

lwh. 723 — 2433 kor. 32 hal.,

lwh. 1407 185 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Tarnopol, dnia 15 lipca 1913.

L. cz. E. 1269/13 (6) (10442 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

LICYTACYE:

a) w hali sądowej:

Wtorek, dnia 5 sierpnia 1913, od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, maszyny do szycia, rozmaite sukna.

Środa dnia 6 sierpnia 1913, od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe, i meble, urządzenie restauracji.

Czwartek, dnia 7 sierpnia 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, kasa ogniotrwała, maszyna do pisania i do kopiowania.

Piątek, dnia 8 sierpnia 1913 od godziny 9 do 12 przed południem: rozmaite sprzęty domowe i meble, maszyna do pisania „Remington“, palta i zarzytki zimowe, kasa National.

Sobota, dnia 9 sierpnia od godziny 4 do 8 wieczorem: rozmaite sprzęty i meble, rozmaite skóry i wierzchy skórzane, maszyny do szycia, kapelusze damskie i przybory do kapeluszy, wanny, ubrania.

b) Po za sądową halą:

Poniedziałek, dnia 4 sierpnia 1913 o godz. 9 przed południem: przy ul. Serbkiej 2 b) lada i szafy sklepowe.

Czwartek, dnia 7 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem: przy ul. Cłowej l. 5 sprzęty domowe.

Sprzedaż się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej, oraz na miejscu przechowania przed licytacyą.

Lwów, dnia 30 lipca 1913.

L. cz. E. 635/12 (10488)

Zobowiązani Antoni Stanciewicz i Emilia Stanciewicz w

Najniższa cena wynosi 1965 kor. 87 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Peczenizyn, dnia 15 lipca 1913.

L. cz. E. 935/13 (8) (10495)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa pożyczkowego i oszczędności w Husiatynie, odbędzie się dnia 27 sierpnia 1913 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, licytacja:

1. realności lwh. 700,
2. realności lwh. 1681 gminy kat. Darachów.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

- ad 1. na 7700 kor.,
- ad 2. na 11.500 kor.

Najniższa oferta:

- ad 1. — 5133 kor. 33 h.,
- ad 2. — 7266 kor. 66 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w tut. sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Trembowla, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. E. 733/13 (6) (10443)
Edykt licytacyjny.

Dnia 19 września 1913, o godzinie 12 przed południem, w biurze Nr. 19, na zasadzie zatwierdzonych warunków odbędzie się licytacja realności lwh. 1728 ks. g. Nadwórna, stanowiącej dom 1-piętrowy z ogródkiem, stajnią, brukami, odgraniczeniem, altaną i wodotrystkiem.

Wartość szacunkowa 40.660 kor.
Najniższa oferta 20.330 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd tut. jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 19.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, będą zawiadamiane o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 30 czerwca 1913.

L. cz. E. 788/13 (10) (10439)
Edykt licytacyjny.

Dnia 7 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 17, odbędzie się licytacja 3/4 części realności lwh. 355 ks. gr. Otyńniowice, stanowiącej realność wielką, składającą się z pgr. 773 roli.

Wartość szacunkowa 1200 kor.
Najniższa oferta: 800 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddziale kancelaryjnym Nr. 17.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomione będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Chodorów, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. 1299 12 (18) (10481 1—3)

Dnia 14 sierpnia 1913, o godzinie 9:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym odbędzie się licytacja:

- a) całej realności lwh. 364 gm. Bursztyn.
- b) lwh. 53,
- c) lwh. 736,
- d) lwh. 276,
- e) lwh. 890,
- f) lwh. 997 gm. Saruki dolne.

Nieruchomości te oceniono a to:

- ad a) na 3416 kor.,
- ad b) na 3840 kor.,
- ad c) na 140 kor.,
- ad d) na 300 kor.,
- ad e) na 100 kor.,
- ad f) na 240 kor.

Najniższa cena wynosi:

- ad a) 2237 kor 34 hal.
- ad b) 2560 kor.,
- ad c) 93 kor. 33 hal.,
- ad d) 200 kor.,
- ad e) 66 kor. 67 hal.,
- ad f) 160 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do powyższych realności przejrzeć można w kancelarii sądowej oddziału V. C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Bursztyn, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. E. 843/13 (4) (10490)

Edykt licytacyjny
Na żądanie Majera Wachholdera w Rozwadowie, odbędzie się dnia 19 sierpnia 1913 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10, licytacja połowy realności lwh. 391 gm. Zaleszany (rola).

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 640 kor.

Najniższa cena wynosi 427 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rozwadow, dnia 6 czerwca 1913.

L. cz. E. 463/13 (10491)
Edykt licytacyjny.

Dnia 14 sierpnia 1913 w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4, odbędzie się licytacja:

- a) całej realności lwh. 1044 gm. Besko,
  - b) 1/4 części lwh. 450 gm. Besko.
- Realności te ocenione:
- ad a) na kwotę 7293 kor.,
  - ad b) na kwotę 49 kor. 25 hal.

Najniższa cena obu tych realności wynosi 4894 kor. 82 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Obie te realności sprzedane będą razem.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przejrzeć w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rymanów, dnia 7 lipca 1913.

L. cz. E. VIII. 221/12 (10475)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Mamesa w Niepołomicach, odbędzie się dnia 19 sierpnia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 45, II. piętro licytacja:

1. połowy gospodarstwa gruntowego z budynkami lwh. 3 ks. gr. gm. kat. Wadów i
2. połowy gospodarstwa gruntowego lwh. 83 ks. gr. gm. kat. Wadów bez przynależności.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

- ad 1. na 2.145 kor. 56 hal.,
- ad 2. na 1379 kor. 44 hal.

Najniższa oferta wynosi:

- ad 1. na 1430 kor. 40 hal.,
- ad 2. na 919 kor. 64 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy cyw. Oddz. VIII.
Kraków, dnia 26 maja 1913.

L. cz. E. 1141/13 (6) (10496)
Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Samuela Babada w Przemyślu, odbędzie się dnia 20go sierpnia 1913 o godzinie 10:30 przed południem w biurze Nr. 12 na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności lwh. 541 ks. gr. Trembowla, pb. 398/1 — 158 s², pg. 595 — 101 s², pg. 596 — 101 s², dom mieszkalny murowany i budynek gospodarczy.

Wartość szacunkowa wynosi 20.000 kor.
Najniższa oferta 10 000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Trembowla, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. E. 321 13 (10480 1—3)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczędności w Dolinie, odbędzie się dnia 23 sierpnia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3, licytacja realności lwh. 338 ks. gr. gm. kat. Bolechów miasto, to jest domu i budynków gospodarczych lk. 866 wraz z przynależnościami składającymi się ze studni murowanej i ogrodzenia.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 3200 kor., przynależności zaś na 140 kor.

Najniższa cena wynosi 1670 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bolechów, dnia 3 lipca 1913

Różne obwieszczenia.

L. cz. Cw. II. 3017/13 (1) (10281 3—3)
E d y k t.

Przeciw Teofilowi Biernat, rolnicze z Niepołomic, której obecne miejsce pobytu jest nieznane, wniesione zostały do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie następujące pozwy:

a) przez Jędrzeja Lecha z Pierzchowca o zapłatę sumy 520 kor. zpn. do L. cz. Cw. II. 3017/13;

b) przez Juliana Pilcha z Pierzchowca o zapłatę sumy 220 kor. zpn. do L. cz. Cw. II. 3018/13, oraz

c) przez Towarzystwo zaliczkowe w Niepołomicach o zapłatę sumy 300 kor. i 150 kor. zpn. do L. cz. Cw. II. 3019/13.

Na podstawie powyższych pozwów wydane dnia 15 czerwca 1913 do L. cz. Cw. II. 3017/13 i Cw. II. 3018/13 oraz dnia 16 czerwca 1913 do L. cz. Cw. II. 3019/13 nakazy zapłaty.

Celem strzeżenia praw Teofilowi Biernat ustanawia się p. dr. Flacha, adwokata kraj. w Krakowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Teofilowi Biernat w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział II.
Kraków, dnia 16 czerwca 1913.

L. cz. Cw. 145/13 (1) (10147 3—3)
E d y k t.

Przeciw Michałowi i Maryi Szyrajewom z Nowego Sącza, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Stanisława Bocheńskiego z Nowego Sącza pozew o zapłatę sumy wekslowej w kwocie 500 K.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty powyższej sumy wekslowej.

Celem strzeżenia praw pozwanym Michałowi i Maryi Szyrajewom ustanawia się p. dr. Körbla, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni sami w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 9 stycznia 1913.

L. cz. E. 2271/12 (18) (10109 3—3)
E d y k t.

Izydorze Fedorowiczowej, jako matce i opiekunce małol. Stanisława Fedorowicza oraz Julii Malczewskiej z Wolanki w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Gorlicach przeciw dr. Mikołajowi Fedoro-

wiczowi o 1000 kor. zpn., ma być doręczony edykt licytacyjny z dnia 23 czerwca 1913.

Ponieważ niewiadomo, gdzie Izydora Fedorowiczowa i Julia Malczewska przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie p. dr. Leona Milleta, adwokata w Gorlicach, w miejsce dotychczasowego kuratora adw. Męcinińskiego.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Gorlice, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. Cg. I. 167/13 (1) (10341 2—3)

Przeciw Wojciechowi Kociowi z Gronkowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Annę z Kłajów Kociową w Gronkowie pozew o zapłatę kwoty 6570 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyję na dzień 29 sierpnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Kocię ustanawia się p. dr. Goldfingera, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha Kocię w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 15 lipca 1913.

L. cz. Cw. 1726/13 (1) (9800 2—3)
E d y k t.

Przeciw Wojciechowi Obrzutowi z Siołkowskiego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Mendla Fabera z Siołkowskiego pozew o zapłatę sumy wekslowej 520 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty powyższej sumy wekslowej.

Celem strzeżenia praw pozwanego Wojciecha Obrzuta ustanawia się p. dr. Długopolskiego, adwokata w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandów w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.
Nowy Sącz, dnia 16 lipca 1913.

L. cz. Cg. I. 161/13 (1) (10342 2—3)
E d y k t.

Przeciw Józefowi Gagatnickiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Wojciecha Daniela pozew o wykreślenie prawa zastawu dla kwoty 3250 złr. zpn. z dóbr tabularnych lwh. 712 Jastrzębie.

Na podstawie pozwu wyznaczono I-szą audyencyję na dzień 29 sierpnia 1913, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw Józefa Gagatnickiego ustanawia się p. adwokata Franciszka Długolskiego w Nowym Sączu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Gagatnickiego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 9 lipca 1913.

L. cz. E. 3306/13 (2) (10415 2—2)

Ustanowienia kuratora w postępowaniu licytacyjnym.

Strona egzekwująca Powiatowa Kasa oszczędności w Dolinie.

Strona zobowiązana Ołena z Babuszków 1-o Rudewicz 2-o Senewicz w Wełd irzu — o 1200 kor. zpn.

Uchwały z dnia 10 maja 1913 l. cz. E. 3308/13 (1), zezwalającej na egzekucję nie można było doręczyć p. Olenie z Babuszków 1-o Rudewicz 2-o Senewicz, ponieważ miejsce pobytu tej osoby jest nieznane.

Dla strzeżenia jej praw ustanawia się p. dr. Lubliner, adwokata w Dolinie.

Obowiązkiem jego jest te osoby, dla których ustanowiono go kuratorem, dopóty zastępować w postępowaniu licytacyjnym, dopóki one same się nie zgłoszą lub innego zastępcę sądowi nie wskażą, lub też dopóki ich interes zastępstwa będzie wymagał.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Dolina, dnia 21 lipca 1913.

L. cz. T. II. 11/13 (1) (9806 2—3)
E d y k t.

Na wniosek Markusa Eks'eina, kupca w Rzeszowie, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do rzekomo przepadłych trzech weksli bez daty wystawienia, zapotrzonnych tylko akceptem Mateusza Sykały,

rolnika w Rączynie i wypełnionych sumami wekslowymi każdy po 1500 kor.

Wzywa się edykt m posiadacza powyższych weksli, by je w przeciągu 45 dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w tut. sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie tego czasu kresu weksle te uznane zostaną za umorzone.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 28 czerwca 1913.

L. 365/13. (10333 2—3)

E d y k t.

C. k. Izba notaryalna w Tarnowie wzywa interesowanych, aby swoje pretensje, jakieby sobie po myśli § 25 ust. not. do zaspokojenia z kaucyi s. p. Piotra Michałka, c. k. notaryusza w Jasle, z tytułu urzędowania tegoż c. k. notaryusza w Jasle, jako c. k. notaryusza i jako komisarza sądowego, oraz jego substytutów na t. j. posadzie, za których urzędowanie on kaucyą swoją poręczył — rościli, w przeciągu sześciu miesięcy od 3-go ogłoszenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, do tej Izby notaryalnej zgłosili, gdyż inaczej kaucya owa zostanie dewinkulowana i właścicielom wydana będzie.

C. k. Izba notaryalna.
Tarnów, dnia 25 lipca 1913.

Za prezesa:
Krasicki w. r.

L. 368/13. (10332 2—3)

E d y k t.

C. k. Izba notaryalna wzywa interesowanych, aby swoje pretensje, jakieby sobie po myśli § 25 ust. not. do zaspokojenia z kaucyi s. p. Jana Arleta, jako c. k. notaryusza i komisarza sądowego w Tuczynie, a poprzednio w Muszynie, oraz jego substytutów, za których on kaucyą swą poręczył — rościli, w przeciągu 6 miesięcy od trzeciego umieszczenia tego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, do tej c. k. Izby notaryalnej zgłosili, gdyż inaczej kaucya ta zostanie dewinkulowana i wydana właścicielom.

C. k. Izba notaryalna.
Tarnów, dnia 25 lipca 1913.

Za prezesa:
Krasicki w. r.

L. cz. C. I. 578/13 (1) (10420)

E d y k t.

Przeciw Wasylowi Andrukowi s. Tymofija, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kutach przez Stefana Bodnarka z Kobak pozew o 505 kor. 53 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya do rozprawy na dzień 2-go września 1913, o godz. 8 rano, sala Nr. 15. Celem strzeżenia praw Wasyla Andruka ustanawia się p. dr. Friedmana, adwokata w Kutach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kuty, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. Cw. 922/13 (1) (9799)

E d y k t.

Przeciw Janowi Ruppowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego jako handlowego w Jasle pozew wekslowy o 600 koron przez Towarzystwo zaliczkowe w Jasle, na podstawie którego wydano nakaz zapłaty z dnia 14 lipca 1913 Cw. 922/13 (1).

Celem strzeżenia praw Jana Rupp ustanawia kuratorem się p. dr. Włodzimierza Gabryszewskiego, adwokata w Jasle.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Rupp w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.
Jasło, dnia 14 lipca 1913.

L. cz. Cw. 85/13 (4) (10406)

E d y k t.

Przeciw Annie Michno z Tuszowa narodowego, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tutejszego przez Powszechny Związek kredytowy w Mielcu pozew o 590 kor.

Celem strzeżenia praw Anny Michno ustanawia się p. dr. Flauma w Tarnowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Annę Michno w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 23 czerwca 1913.

L. cz. C. I. 325/13 (1) (10424 1—3)

E d y k t.

Przeciw Franciszce Szudyn zamężnej

Chemij, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowemsielu przez Berischa Gelbera w Skorykach pozew o 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencyę w tut. sądzie, biuro Nr. 19, na dzień 6 sierpnia 1913, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw niewiadomej z zycia i miejsca pobytu Franciszki Chemij ustanawia się p. Bogumiła Kowalskiego w Skorykach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swoją kurandkę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowosioło, dnia 14 lipca 1913.

L. cz. Cw. 2614/13 (3) (10405)

E d y k t.

Przeciw Annie Michno z Tuszowa narodowego, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu tutejszego przez Powszechny Związek kredytowy w Mielcu pozew o 182 kor.

Celem strzeżenia praw Anny Michno ustanawia się p. dr. M. Gateckiego w Tarnowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Annę Michno w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 23 czerwca 1913.

L. cz. C. III. 332/13 (1) (1046)

E d y k t.

Przeciw Józefowi Skupniowi z Białego Dunajca, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Stanisława Skupnia pozew o 840 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 6 sierpnia 1913, o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Floryana Skupnia w Białym Dunaju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowy Targ, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. C. III. 333/13 (1) (10425)

E d y k t.

Przeciw Józefowi Skupniowi z Białego Dunajca, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowym Targu przez Stanisława Łukaszczyka pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 6 sierpnia 1913, o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. Floryana Skupnia w Białym Dunaju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowy Targ, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. C. II. 354/13 (10387)

E d y k t.

Przeciw Iwanowi Pohrybniyk Mykiety i tow., którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zabłotowie przez Chaima Kamila pozew o zapłacenie 298 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 1 września 1913.

Celem strzeżenia praw nieznanego z miejsca pobytu Iwana Pohrybniyka Mykiety ustanawia się p. Wasyla Stefuka s. Lebia w Roźnowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej wymienionego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zabłotów, dnia 23 lipca 1913.

L. cz. Cw. 3199/13 (2) (10404)

E d y k t.

Przeciw niewiadomej z miejsca pobytu Maryi z Zudilskich Grebowicz, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stryju przez Dawidowi Rothbaumowi pozew o 200 K zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw niewiadomej z miejsca pobytu Maryi z Zudilskich Grebowicz ustanawia się p. adwokata dr. Rosenmana Jakoba w Stryju kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Maryę z Zudilskich Grebowicz w rzecznej sprawie

na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Stryj, dnia 30 czerwca 1913.

L. cz. C. III. 245/13 (10441)

E d y k t.

Przeciw Katarzynie, Anastazyi i Justynie Podstawskim, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lisku przez Andrzeja Podstawskiego z średniej wsi pozew o 240 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 3 sierpnia 1913, o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw Katarzyny, Anastazyi i Justyny Podstawskich ustanawia się p. adwokata dr. Witoszajńskiego w Lisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swych kurandów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Lisko, dnia 4 lipca 1913.

L. cz. C. II. 250/13 (2) (10444)

E d y k t.

Przeciw Wojciechowi Adamowiczowi w Wiewiórcu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do sądu powiatowego w Pilźnie przez Takle Adamowicz w Wiewiórcu pozew o wydanie komory lub zapłatę 400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczona została audyencya na dzień 4 września 1913, o go z. 10 przed południem.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Adamowicza ustanawia się p. dr. Krudzielskiego, adwokata w Pilźnie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha Adamowicza w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Pilzno, dnia 9 lipca 1913.

L. cz. Cw. IV. 2174/13 (1) (10457)

E d y k t.

Przeciw Kuby Sudoł, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Lwowie przez Herza Rotha pozew o zapłacenie sumy wekslowej 280 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty dnia 30 czerwca 1913 l. cz. Cw. IV. 2174/13 (1).

Celem strzeżenia praw Kuby Sudoł ustanawia się p. adwokata dr. Jana Kmickiewicza we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Kuby Sudoł w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 30 czerwca 1913.

L. cz. Cw. IV. 1608/13 (4) (10456)

E d y k t.

Przeciw Wasylowi Słepczukowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Wigdora Kesslera pozew o zapłacenie sumy wekslowej 300 kor.

Na podstawie pozwu wydany został nakaz zapłaty dnia 28 kwietnia 1913 Cw. IV. 1608/13 (1).

Celem strzeżenia praw Wasyla Słepczuka ustanawia się p. adwokata dr. Henryka Klafelda we Lwowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wasyla Słepczuka w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. Cw. 2847/13 (1) (10438)

E d y k t.

Przeciw Mojżeszowi Kelczowi z Roźnowa, nieznanemu z miejsca pobytu wniosło Kupieckie Towarzystwo zaliczkowe „Merkur“ w Jarosławu do tutejszego sądu pozew o 1300 kor. na podstawie którego wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Maurycego Dawida, adwokata w Przemyślu, kuratorem, który zastępywać go będzie w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Przemyśl, dnia 24 kwietnia 1913.

L. cz. E. 976/13 (9) (10445)

E d y k t.

Michałowi Sydor z Zolczowa w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem tutejszym przeciw niemu o 34 kor., ma być doręczoną uchwała z dnia 28 lutego 1913 E. 976/13 (2), którą dozwolono licytacyi jego w Zolczowie.

Ponieważ niewiadomo gdzie Michał Sydor przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. adw. dr. Fichmana.

Tenże kurator zastępywać go będzie w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rohatyn, dnia 27 lipca 1913.

L. 912/913 (10500 1—3)

O g ł o s z e n i e.

Dr. Joachim Stern wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu.

Z Wydziału Izby adwokatów
Przemyśl, dnia 25 lipca 1913.

L. 913/913

O g ł o s z e n i e.

Dr. Hilarijon Bociurków wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Jaworowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.
Przemyśl, dnia 26 lipca 1913.

Amortyzacyjne.

L. cz. T. 82/13 (3) (10185 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Agaty Baran, żony siołarza we Lwowie, ul. św. Józefa 12, wdraża się postępowanie amortyzacyjne rzekomo wnioskodawczyni skradzionej książeczki wkładowej Galii Kisy oszczędności we Lwowie, wyławionej na nazwisko Agaty Baran, a opiewającej obecnie na kwotę 46 kor., oznaczonej L. 56.615.

Posiadacz powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 miesięcy licząc od dnia ogłoszenia ostatniego edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 28 czerwca 1913.

L. cz. T. 9/13 (1) (10340 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Seide Kamila, kupca w Horodenka, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę dnia 28 marca 1913 zaginionego weksla „Horodenka, den 17 Oktober 1912, für 577 K 8/100 Vier Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre Eigene die Summe von Kronen Fünfhundert siebzig sieben 38/100 den Werth erhalten und stellen ihn auf Rechnung ohne Bericht Markus Scherzer m. p. Herrn Josef Scherzer in Horodenka angenommen Josef Scherzer m. p., (na stronie odwrotnej): Ordre Seide Kamil, Horodenka 20 Oktober 1912, Markus Scherzer m. p., Ordre Josef Lederfeld, Kolomea 10 Jaaner 1913, Seide Kamil m. p.“

Posiadacz powyższego weksla wzywa się przeto, aby go sądowi w ciągu 45 dni przedyżył, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Kolomyja, dnia 10 kwietnia 1913.

L. cz. T. 5/13 (5) (10189 2—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Izydor Kuźniak syn Teodora ze Sadkowie, urodzony 6 marca 1830, jest od lat 60 z miejsca pobytu ni znany.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 1 i 2 ust. cyw., przeto wdraża się na prośbę Mikołaja Kuźniaka syna Iwana postępowanie celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi p. dr. Aleksandrowi Rogalskiemu w Samborze wiadomości o powyższym wymierionym.

Izydora Kuźniaka syna Teodora wzywa się, aby przed nżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposóbawiadomił o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1 lipca 1913 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 31 maja 1913.

L. cz. T. 65/13 (1) (10389 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Jana Łukusza 2 im. Raciborskiego wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez

wnioskodawcę zagubionych 4% listów zastawnych Galic. Tow. kredytowego ziemskiego we Lwowie, a to: jednego na kwotę 2000 kor. Ser. III. Nr. 53275 i dwóch po 1000 kor. Ser. IV. Nr. 19638 i 19639.

Posiadacza powyższych listów zastawnych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 23 maja 1913.

L. cz. T. 70/13 (3) (10335 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. dr. Tadeusza Józefczyka w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących wnioskodawcy rzekomo zagubionych a do wylosowania przeznaczonych 4 kuponów od akcji. c. k. uprz. Galic. Banku hipotecznego we Lwowie płatnych 1 stycznia 1913 L. 22031, 29460, 29462 i 29461.

Posiadacza powyższych papierów wartościowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami, w przeciwnym bowiem razie kupony te w przeciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia tego edyktu uznane zostaną za nieistniejące.

Skoro wymienione powyżej papiery wartościowe przez wylosowanie do wypłaty przeznaczone zostaną, winien wnioskodawca o tem sądowi donieść.

C. k. Sąd kraj. cywilny Oddział VII.
Lwów, dnia 31 maja 1913.

L. cz. 1273/13 (10283 2—3)

E d y k t.

W stanie biernym realności lwh. 1329 ks. gr. gm. m. Stryja Henryka i Rózi Becherów własnej C. p. 1 wpisane jest wedle Dom. IV. pag. 374 n. 2 on L. 217 pod 26 lutego 1806 prawo zastawu dla kwoty 21 zł. 15 ct. celem zabezpieczenia Michała Zygańłowicza, tudzież C. poz. Dom IV. pag. 374 n. 5 on pod 16 lipca 1855 na podstawie orzeczenia c. k. pow. Komisji indemnizacyjnej n. XV. w Stryju z 15 maja 1855 L. 710/853 kapitał indemnizacyjny w sumie 6 zł. 40 ct. mon. konw. na rzecz Kasy funduszów indemnizacyjnych, których amortyzacji żądają właściciele Henryk i Rózia Becher.

Wskutek tego wzywa się po myśli § 120 ustawy hipotecznej wszystkich mających jakieś roszczenia do zgłoszenia się w przeciągu jednego roku, t. j. do dnia 28 maja 1914, gdyż po upływie tego terminu na żądanie przysięgłych amortyzacya powyższych wpisów, a zarazem wykreślenie tychże dozwoleń zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, 27 maja 1913.

Upadłości.

L. cz. S. 1/10 (10250 1—3)

W sprawie firmy Hammel & Wołowski względnie jej spółników do powzięcia uchwały przez ogół wierzycieli na wniosek zarządcy masy o sprzedaż z wolnej ręki połowy realności lwh. 55 i 1/5 części realności lwh. 284 ks. gr. gm. kat. Pymanów objętych, Eliasza Hammla własnych, wyznacza się w sądzie tut., w biurze Nr. 16, audyencyę na dzień 21 sierpnia 1913 godz. 10 ran, na którą się wierzycieli zaprasza.

Jarosław dnia 17 lipca 1913.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 7/13 (1) (10501 1—3)

E d y k t k o n k u r s o w y.

C. k. Sąd obwodowy w Czortkowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Izidora recte Izraela Sonnenscheina, kupca w Czortkowie.

Komisarz konkursowym mianuje się radcę sądu kraj. Bronisława Świdarskiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. adw. dr. Józefa Kimmelmanna w Czortkowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 26 lipca 1913, o godz. 9 przed południem w tym sądzie, w biurze Nr. 3, przedłożyli dokumenta, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Czortkowie najdalej do dnia 15 sierpnia 1913, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 22 września 1913, o godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom

jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzone.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Czortkowie lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego; w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Czortków, dnia 10 lipca 1913.

L. cz. S. 1/12 (66) (10408)

W konkursie Elżbiety Pelzwerger w Tarnopolu celem likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzycieli, tudzież takich wierzycieli, które zostaną zgłoszone do dnia 25 sierpnia 1913, wyznacza się audyencyę na dzień 28 sierpnia 1913, o godz. 4 po południu, w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, w biurze Nr. 8.

Tarnopol, dnia 12 lipca 1913.

Komisarz konkursowy.

L. cz. S. 2 13 (1) (10398 1—3)

E d y k t k o n k u r s o w y.

C. k. Sąd obwodowy w Jasle zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Trwarzystwa oszczędności i kredytu w Dukli, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką w likwidacji.

Komisarz konkursowym mianuje się radcę sądu krajowego Antoniego Jarzebińskiego w Dukli, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Witolda Włodzimierza Müllera, adwokata w Dukli.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 7 sierpnia 1913, o godzinie 9 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Dukli przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, aby roszczenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Dukli najdalej do dnia 1 września 1913, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 25 września 1913, o godz. 9 przed południem w tymże sądzie w Dukli wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskuteczionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzone.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczają się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Dukli lub w pobliżu Dukli, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 25 lipca 1913.

Spadki.

L. cz. A. V. 56/13 (10) (10431)

E d y k t

z wezwaniem nieznanym sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy O. V. w Żółtkwi zawiadamia, że w dniu 4 marca 1913 w Ma-

coszynie zmarł bł. p. Juda Hersch 2-im. Wittlin bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi niewiadomo, czy i którym osobom przyszuła prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym tych wszystkich, którzy do tego spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Mojżesz Wittlin ze Smerkowa kuratorem został ustanowiony, będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykazą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Żółtkiew, dnia 5 czerwca 1913.

Konkursy.

L. 554. (10334 3—3)

K o n k u r s.

Celem ustanowienia zastępcy c. k. notaryusza w Stryju na czas od dnia przesiedlenia się c. k. notaryusza Matkowskiego do Lwowa aż do stałego obsadzenia tej posady rozpisyjemy konkurs.

Ubiegający się o to zastępstwo winni wnieść podania przez swą władzę przełożoną do tutejszej c. k. Izby w ośmiodniowym terminie.

C. k. Izba notaryalna.
Przemysł, dnia 29 lipca 1913.

Lwp. 964/913 (10317 3—3)

K o n k u r s.

Wydział Rady powiatowej w Skałacie rozpisyje niniejszym konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Tarnorudzie, tudzież z siedzibą w Toustem.

Okręg sanitarny z siedzibą w Tarnorudzie obejmuje gminy i obszary dworskie: Tarnoruda, Czerniszówka, Orzechowiec, Kaczanówka, Iwanówka, Rożyska, Turówka, Faszczówka, Ka ma mała, Kokoszyńce, Kozina i Stawki o ludności 16.261 dusz, zaś okręg sanitarny z siedzibą w Toustem obejmuje gminy i obszary dworskie: Touste, Borki małe, Dubkowiec, Kałaharówka, Kał toustecki, Krsne, Nowosiółka grzymałowska, Przekalec, Rasztovec, Sadzawki, Soroka i Wolica o ludności 12.974 dusz.

Do posady w Tarnorudzie przywiązana jest roczna płaca 1400 kor., dalej 800 kor. tytułem ryczałtu na objazdy, tudzież dobrowolny datek gminy Tarnoruda, Rożyska, Faszczówka i Turówka po 100 kor., zaś do posady w Toustem roczna płaca 1200 kor. i ryczałt na objazdy 600 kor.

Lekarz okręgowy tak w Tarnorudzie, jak i w Toustem, będzie miał obowiązek utrzymywać aptekę domową, względnie postarać się w drodze właściwej o odnośną koncesyę, zresztą obowiązany będzie do wykonywania czynności wymienionych w § 14 ustawy z 5 października 1906 Dz. u. kr. Nr. 148, jakoteż wydanej na tej podstawie instrukcyi.

Podania osteplowane, a zaopatrzone w alegata przepisane postanowieniem § 7 powołanej wyżej ustawy, wnieść należy do biura Wydziału Rady powiatowej w Skałacie do końca sierpnia 1913.

Posada ta nadana zostanie na rok pierwszy prowizorycznie, poczem nastąpi stabilizacya z prawem do emerytury.

Z Wydziału powiatowego.

Skałat, dnia 22 lipca 1913.

Prezes Rady powiatowej:
Baworowski w. r.

L. 6786/13 (10448)

K o n k u r s.

W celu obsadzenia opróżnionej posady zastępcy prokuratora państwa w VIII. klasie rangi w Kołomyi ewentualnie przy innej Prokuratury Państwa w Galicyi wschodniej.

Ubiegający się mają wnieść podania należycie udokumentowane w drodze służbowej do dnia 10 sierpnia 1913 do Nadprokuratury Państwa we Lwowie.

C. k. Nadprokuratura Państwa.
Lwów, dnia 31 lipca 1913.

L. 625. (10446)

K o n k u r s.

Z fundacyi posagowej im. małżonków Synchego i Sary Menkes-Reischerów, utworzonej przez p. dr. Reginę Caro ur. Menkes Reischer, a przez Wysokie c. k. Namiestnictwo reskryptem z dnia 4-go maja 1908 L. 44290 zatwierdzonej, nadane zostanie dnia 26 października 1913 jako w rocznicę śmierci błp. Synchego Menkes-Reischer'a stypendyum posagowe w kwocie 816 kor.

Ubiegający się o to stypendyum dzie-

wczęta izraelskie mają wykazać ukończony 18 rok życia, swoją przynależność, moralne prowadzenie się, niezamożność, oraz w razie pokrewieństwa z rodzicami fundatorki t. j. ze Synchem Menkes-Reischerem lub ze Sarą Menkes-Reischerową ur. Rochmes — stopień tegoż pokrewieństwa.

Podania zaopatrzone w dowody wyżej określone, należy wnieść do kancelaryi tutejszej Gminy wyznaczonej izraelskiej do końca września 1913.

Przełożństwo

Izraelskiej Gminy wyznaczonej.
Lwów, dnia 29 lipca 1913.

Zl. XVI. a. 2974 (10435)

K o n k u r s a u s s c h r e i b u n g.

Studienstipendien für Schüler der k. k. höheren Lehranstalt für Wein- und Obstbau in Klosterneuburg.

Mit Beginn des Studienjahres 1913/1914 gelangen an der k. k. höheren Lehranstalt für Wein- und Obstbau in Klosterneuburg drei Stipendien des k. k. Ackerbauministeriums im Jahresbetrage von je 500 (fünfhundert) Kronen zur Verleihung.

Bewerber um diese Stipendien haben ihre Gesuche mit den nötigen Beilagen bis 20 September 1913 bei der Direktion der genannten Lehranstalt, von welcher auch Institutsprogramme bezogen werden können, einzureichen.

Wer in den I. Jahrgang als ordentlicher Schüler aufgenommen werden will, muss:

1. die Absolvierung der IV. Klasse eines Gymnasiums oder einer Realschule oder annähernd gleichwertiger Vorstudien mindestens aber die Absolvierung einer Bürgerschule mit wenigstens „gutem“ Erfolge ausweisen;

2. nachweisen, dass er das 16 Lebensjahr erreicht hat oder dieses Lebensjahr noch im Solarjahre der Aufnahme vollendet;

3. die zustimmende Erklärung des Vaters oder Vormundes in Betreff des Eintrittes in die Anstalt und in Betreff der Übernahme der Kosten des Unterhaltes während der Studienzeit sowie der Kosten des Unterrichtes beibringen;

4. eine Aufnahmsprüfung ablegen, von welcher nur jene Aufnahmewerber befreit sind, welche über das zweite Semester der IV. Klasse eines inländischen Untergymnasiums oder einer inländischen Unterrealschule ein Zeugnis erster Klasse mit durchschnittlich mindestens „befriedigenden“ Zensuren vorlegen;

5. falls der Eintritt nicht unmittelbar von einer anderen Lehranstalt erfolgt, den Nachweis über bisheriges tadelloses Verhalten erbringen;

6. der deutschen Sprache in Wort und Schrift zum mindesten insoweit mächtig sein, als notwendig ist, um dem Unterrichte vom Anbeginne an mit Verständnis folgen zu können.

Die Aufnahmsprüfungen für den I. Jahrgang des Schuljahres 1913/1914 finden in der Zeit vom 16 bis 18 September l. J. statt.

Die Aufnahme der Schüler in den II. und III. Jahrgang erfolgt am 17 September l. J.

Vom k. k. Ackerbauministerium.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 195/13 (2) (10434)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Rus“ numer 1114 z dnia 26 lipca 1913 w artykule „Hononia na prawosławie ne prekranczajutsia“ w całości, zawiera znamienna występku z § 300 u. k. i art. IV. ust. z 17 grudnia 1862 Nr. 8 Dz. p. p. ex 1863 uznana dokonana w dniu 26 lipca 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 29 lipca 1913.

L. cz. Pr. 196/13 (2) (10433)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść czasopisma „Wiek nowy“ Nr. 3614 dnia 28 lipca 1913 w artykule p. t. „Odezwa młodzieży“ zawiera znamienna występku z §§ 300 i 305 u. k. uznana dokonana w dniu 28 lipca 1913 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 30 lipca 1913.

L. cz. Pr. III. 94/13 (3) (10395)

O b w i e s z c z e n i e.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł

na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 30 czasopisma: „Przyjaciel ludu“ z dnia 20go lipca 1913 artykuł, względnie ustępy artykułów pod tytułem:

I. „Zwycięzy lud“ — od słów „I jakkolwiek po stronie“ do słów „wyzwanie przyjmujemy“, od słów „Zagrzmiął ambony“ do słów „zaczął funkcjonować“, od słów „Komu wypowiedział wojnę“ do słów „w ogień rzucone“, od słów „Bo jak słońce“ do słów „i wyzyskiwanych“ (strona 1, łam 1, 2, 3) od słów „Nie szachta“ do słów „zwycięzy lud“ (str. 2 łam 1).

II. „Bolesć ludu katolickiego do Najprzewielebniejszych Arcypasterzy Biskupów w Galicyi“ od słów „Ach co za groza“ do słów „jakoteż i w niebie“ (strona 4 łam 1, 2) — zawierają w swej osnowie znamiona występku z § 302 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów, względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy, jako prasowy, Senat III.
Kraków, dnia 19 lipca 1913.

Bl. 170 (10310)

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnis vom 19 Juli 1913, Pr. 51/13, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der Zeitschrift: „Vo'onta“, ddo. Ancona, 13 Juli 1913, nach § 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20 Juli 1913, Pr. I 413/13, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschrift: „Pravo venkova“ vom 18 Juli 1913 wegen der Stelle von „Ono prave“ bis „Bulharska pocatek“ des im Feuilleton abgedruckten, mit „V Praze, dne 17 cervence. Jiz stari Rimane“ beginnenden Artikels nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 20 Juli 1913, Pr. I 414/13, die Weiterverbreitung der Nummer 359 der Zeitschrift: „XX. vek“ vom 19 Juni 1913 wegen der Stellen von „Pak vselijaky dosavadni“ bis „(brrr)“ des Artikels: „Zidzednarsky alarm na rakouske statni drahy“ und von „Kdyz pomoci“ bis „Satanovi!“ des Artikels: „Predhudei Antikrista“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnis vom 21 Juli 1913, Pr. 53/13, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Nase snahy“ vom 18 Juli 1913 wegen der Stelle von „Starosta dr. V. Petak“ bis „dnes neco vice“ des Artikels: „Ze vsech kleteb otrocin, jiz nas stihl bub, nejtrapnejsi, nejbroznejši otrocky je duch“ nach § 63 St. G. verboten.

Bl. 171 (10311)

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnis vom 21 Juli 1913, Pr. 78/13, die Weiterverbreitung der Doppelnummer 21—22 der Zeitschrift: „Vzdelani lidu“ vom 15 Juli 1913 wegen der Stellen von „a pod trunem“ bis „krucifix“, von „a vlozil“ bis „na krucifix“, von „Bud' proklet“ bis „na zemi“, von „dokud Krstus“ bis „Kri-stovo“ und von „tako promluvil“ bis „rozkazeme“ des Artikels: „Ze Slov vericho“, von „zejmena opustenim“ bis „upaliti“ des Artikels: „Drobne zpravy 1415—1915“, von „proto se na pr. stavime“ bis „lidskym nedostatkem“ des Artikels: „Nekolik slov k polhlastni vychove“, von „Bude vsak cim dal“ bis „zklamali“ des Artikels: „Lammenais: Slova vericho“, von „Amerieti kapitaliste“ bis „necemu naucily“ des Artikels: „Rakousky uver“, von „a, uciniti“ bis zum Schlusse des Artikels: „Nesvoboda tisku o nas“ und von „Vlada“ bis „velicho generala“ des Artikels: „Vzpominka“ nach § 65 a, 122 a, 302 und 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnis vom 21 Juli 1913, Pr. 76/13, die Weiterverbreitung der Doppelnummer 82—83 der Zeitschrift: „Osveta lidu“ vom 16 Juli 1913 wegen der Stelle von „tak ze by jeho“ bis „ozelel“ des Artikels: „Co dale?“ nach § 63 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnis vom 21 Juli 1913, Pr. 77/13, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Vychodocesky obzor“ vom 17 Juli 1913 wegen der Stellen von „Rano vychazime na praci“ bis „i malomoc“ und von „Valeena bestie“ bis „rakouskeho militarismu“ des Artikels: „Kdy uz?“, von „Katolicka cirkev poziva“ bis zum Schlusse des Artikels: „Klerikalni sjezd“, von „Rakousti panove“ bis zum Schlusse des Artikels: „Nova vyzvedacka afera“ und von „Takovyeh cinu“ bis zum Schlusse des Arti-

fels: „V Norsku“ nach § 63, 65 a und 302 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Königsgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 22 Juli 1913, Pr. IV 72/13, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Podkrkonosske rozhlady“ vom 18 Juli 1913 wegen der Stelle von „Bulharsko muze take“ bis „nie sjeđnavat nebude“ des Artikels: „Konflikt mezi spojenci“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Königsgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 22 Juli 1913, Pr. IV 71/13, die Weiterverbreitung der Nummer 14 der Zeitschrift: „Textilni vestnik“ vom 18 Juli 1913 wegen der Stelle von „Touto sisilenou“ bis „lepe honorovanou“ des Artikels: „Nove obrovské pozadavky vojenske“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Königsgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 22 Juli 1913, Pr. IV 73/13, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Ratibor“ vom 19 Juli 1913 wegen der Stelle von „S porazkou bulharske diplomacie“ bis „nej-irsí vrstvy lidove“ des Artikels: „Na ustupu“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 22 Juli 1913, Pr. 50/13, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschrift: „Šláť auf!“ vom 24 Juli 1913 wegen des Artikels: „Klerikal ist Trumpf, Religion Nebenfache“ nach § 303 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnis vom 22 Juli 1913, Pr. I 117/13, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschrift: „Novy lid“ vom 22 Juli 1913 wegen der Stellen von „V teto povyseno ti“ bis „soucasnych udalosti“ des Artikels: „Statna ruka“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnis vom 21 Juli 1913, Pr. I 55/13, die Weiterverbreitung der Nummer 134 der Zeitschrift: „Rus-kaja pravda“ vom (5, 18 Juli 1913 wegen der Artikel: „Ozto budet dalsze“ in der Stelle von „Nasza Austria“ bis „gde mozut“, „Nowiji honenija na ruskych ludyj“ von „Grafu Meranu“ bis „Swoju rosumu“ nach § 65 a und 300 St. G. verboten.

Bl. 192 (10312)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnis vom 16 Juli 1913, Pr. LXI 228/13, die Weiterverbreitung der Druckchrift: „Die philosophische Theorie oder Beiträge zur Geschichte des Paters D.rrag und des Fräuleins Eradic. Herausgegeben und ins Deutsche übertragen von Heinrich Konrad. Mit zwölf Bildnissen, 1908“ nach § 516 St. G. verboten.
Wien, am 16 Juli 1913

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 22 Juli 1913, Pr. I 415/13, die Weiterverbreitung der Nummer 21 der Zeitschrift: „Mladenecek“ vom 25 Juli 1913 wegen der Stelle von „O svrchovane“ bis „nepouzita“ des Artikels: „Zena, která ma rada cely svet“ und des Artikels (Ge-dichtes): „Frijimani“ nach § 516 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnis vom 18 Juli 1913, Pr. 47/13, die Weiterverbreitung der Nummer 838 der Zeitschrift: „Hrvatska Rijec“ vom 15 Juli 1913 wegen des Leitartikels: „Kamarila i Diplasi“ in den Stellen von „Kamarila i diplasi“ bis „tad na posao“ und von „spravljaju diplasi“ bis „unistajte ih“ nach § 65 a St. G. verboten.

Bl. 173 (10313)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das f. f. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnis vom 23 Juli 1913, Pr. XXXV 236/13/2, auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Folge 167 der periodischen Druckchrift: „Alldeutsches Tagblatt“, 11 Jahrgang, vom 22 Juli 1913, durch die Stelle von „und für seine Person“ bis „Sefundogenitur“ errichten“ im Artikel: „Rußland und Osterreich“ das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckchrift ausgesprochen, die von der f. f. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt

und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erkannt.
Wien, am 24 Juli 1913.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 24 Juli 1913, Pr. IX 89/13, die Weiterverbreitung der Nummer 130 der Zeitschrift: „L'Istria Socialista“ ddo. Pola, 19 Juli 1913 wegen der Stelle von „Ed ecco i preti“ bis „ipocriti di cosi“ des Artikels: „I nazionalisti clericali e licerali di fronte alla guerra balcanica“ nach § 302 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 17 Juli 1913, Pr. 59/13, die Weiterverbreitung der Nummer 697 der Zeitschrift: „Der Tiroler Wafl“ vom 13 Juni 1913 wegen der Artikel: „Wie kafft du den Wafl zur Verteidigung der Schwurgerichte hergeben“ in den Stellen von „D r erste Justizmord“ bis „zu erleiden hatte“, von „berauben mich baburch“ bis „an mir vollzogen wurde“, von „das herrschsüchtige Rom“ bis „Schande zu verschreien“, von „das jüngere Rom“ bis „Schande eines Mädchens“, „Wird das Gute belohnt und das Böse bestraft?“ von „daß es keinen solchen Gott gibt“ bis „kann ich mir nicht denken“, von „kann man demnach“ bis „und Bösen bestraf!“ nach § 300 und 303 St. G. verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 172/13 Stow. III. 206 (9703 2—3)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Nowy Targ. Brzmienie firmy: Podhalańska spółka wydawnicza w Nowym Targu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką. Data statutu: 25 listopada 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wydawanie drukiem i rozpowszechnianie czasopism peryodycznych, książek, kalendarzy, modlitewników kart ilustrowanych i t. p. wydawnictw.

Czas trwania: nieograniczony. Dyrekcja: trzech dyrektorów dr. Jan Bednarki, Zygmunt Wasiewicz i ks. Jan Bułat w Nowym Targu i trzech zastępców: Ludwik Czech, dr. Józef Diehl i Michał Mroszczak w Nowym Targu.

Podpis firmy (F. Z.): pod brzmieniem firmy będzie się podpisywać dwóch członków dyrekcji.

Ogłoszenia będą zamieszczone w Gazecie podhalańskiej lub innem piśmie krajowym polskiem.

Udziały członków: po 25 kor. Odpowiedzialność do wysokości udziałów. Data wpisu: 15 lipca 1913.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV. Nowy Sącz, dnia 10 maja 1913.

Ч. сп. Фирм. 264 Ст. I. 29 (10318)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських.

Осідок стоваришень: Щирець.

Фірма звучить: Товариство Каси задаткової на повіт судовий щирецький, стоваришена зареєстрована з обмеженою порукую.

Член дирекції виступив: Др. Евген Тресеньковский, начальний директор.

Начальним директором вибраний Володимир Могилянський, урядник в Щирці. Дата впису: 25 марта 1913.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV. Львів, дня 22 марта 1913.

Ч. сп. Фирм. 104/13 Ст. II. 176 (10338)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських.

При фірмі: „Спідка опадности і позичок в Ясеневи пільний, стоваришена зареєстрована з необмеженою порукую“.

Вибір в місце помершого бл. пам. о. Дрогомірського, председателем: о. Іллі Клявака.

Дата статуту: 5 червня 1913.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II. Коломия, дня 5 червня 1913.

L. cz. Firm. 958 13 (10343)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych wykreslono:

Siedziba firmy: Trzciana koło Rzeszowa.

Brzmienie firmy: Spółka rolnicza w li-

kwidacyi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką produktów rolniczych i t. d.

Skutkiem zwiniecia przemyslu. Dzień wpisu: 4 maja 1907.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział V. Rzeszów, dnia 28 czerwca 1913.

G. Zl. Firm. 284 Sp. III. 106 (10337)

Anderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register für Gesellschaftsfirmen:

Sitz der Firma: Lemberg.

Firmawortlaut: Die Generalagentschaft in Lemberg der Hagel- und Rück Versicherung, Gesellschaft Meridionale.

Zweig-Niederlassung: der unter der Firma Hagel und Versicherungsgesellschaft Meridionale in Triest bestehenden Hauptniederlassung.

Prokura: des Moritz Diamant zufolge Ablebens wird gelöscht.

Kollektivprokura: wurde dem Herrn Moritz Stierer erteilt.

Er wird unter dem vorgedruckten oder auf was immer für Art vorgeschriebenen Firmawortlaut seinen Namen mit einem die Prokura andeutenden Zusätze, und zwar gemeinsam mit dem Leiter der Zweigniederlassung, Herrn Marzell Friedmann, oder mit einem der beiden Kollektiv-Prokuristen, Herren Herman Rippel oder Adolf Zach die Firma zeichnen.

Datum der Eintragung: 19 März 1913.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abteilung IV. Lemberg, am 12 März 1913.

L. cz. Firm. 893/13 (9805)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Sokołnikach, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na zwyczajnym walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 8 maja 1913 wybrała Spółka Franciszka Strońskiego gospodarza w Trześni członkiem zarządu w miejsce ustępującego przez przesiedlenie się z Trześni Stanisława Matuszka.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Rzeszów, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 1031 13 (9803)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Trzebowisku, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na zwyczajnym walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 25 marca 1913 wybrała Spółka Jana Tomakę rolnika w Trzebowisku zastępcą przelozonego zarządu w miejsce ustępującego Marcina Rzućdły.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V. Rzeszów, dnia 28 czerwca 1913.

G. Zl. Firm. 183 Reg. C. 121 (10449)

Anderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register Abt. C. Sitz der Firma: Lemberg.

Firmawortlaut: Alfa Petroleum, Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Bei der Generalversammlung vom 20 Dezember 1912 wurde der fünfte Absatz des Gesellschaftsvertrages abgeändert und lautet: „Die Gesellschaft hat zwei oder mehrere Geschäftsführer, welche collectiv die Gesellschaft vertreten. Die Geschäftsführer können gemeinschaftlich Procuristen bestellen. Im Falle ein Procurist bestellt werden sollte, wird die Gesellschaft entweder durch die Geschäftsführer oder durch einen der Geschäftsführer, jedoch gemeinschaftlich mit einem Procuristen, vertreten wurden“.

Ausgetreten: ist der Geschäftsführer Eduard Thomas Boxall.

Zu Geschäftsführern wurden Johann Wolmer in Boryslaw und Bela Szilasi in Wien bestellt.

Datum der Eintragung: 6 März 1913.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abt. IV. Lemberg, am 27 Februar 1913.

GZl. Firm. 340 Rg. A. II. 10 (10319)

Anderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register Abt. A. II. und für Gesellschaftsfirmen:

Sitz der Firma: Lemberg, Akademicka-gasse.

Firmawortlaut: Juliusz Meinl.
Zweigniederlassung: der in Wien mit der Firma gleichen Namens bestehenden Hauptniederlassung.

Betriebsgegenstand: früher Gemischtwarenhandel, jetzt Zucker und Kaffehandel, die Fabrikmassige Kaffenbrennerei und fabrikmässige Erzeugung von Schokolade, Kakao, Feigenkaffe, Marmoladen, Dunstobst und Kompott und der fabrikmässige Betrieb des Zuckerbäckergewerbes.

Ausgetreten der Gesellschafter: Julius Meinl sen. nunmehriger Alleininhaber der bisherige Gesellschafter Julius Meinl jun.
Datum der Eintragung: 21 März 1913.
K. k. Landes- als Handelsgericht, Abteilung IV.
Lemberg, am 14 März 1913.

L. cz. Firm. 326/13 Stow. II. 60 (10146)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Przy firmie „Spółka oszczędności i pożyczek w Suchodole“, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że Franciszek Zajdel przełożony zarządu ustąpił, a w miejsce jego przełożonym zarządu wybrano Stanisława Wilka rolnika w Suchodole.

Data wpisu: 25 czerwca 1913.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 14 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 360/13 Rg. C. 14 (10143)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Jasło.
Brzmienie firmy: „Jasielska spółka naftowa z ograniczoną odpowiedzialnością“ po niemiecku: „Jasloer Naphta Gesellschaft mit beschränkter Haftung“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki jest zakupywanie brutto i netto udziałów w kopalniach ropy, nabywanie, tworzenie i zakładanie pól naftowych i kopalni ropy w Galicji celem dalszej odsprzedaży tychże, lub też celem eksploatacji ich na własny rachunek, pośredniczenie przy nabywaniu takich kopalni przez trzecie osoby lub spółki, handel i spieniężenie ropy, wreszcie zakładanie przedsiębiorstw naftowych celem finansowania pojedynczych obiektów naftowych.

Forma spółki: Spółka opiera się na akcie notaryalnym z daty Jasło 13go lutego 1913 L. r. 412.

Wysokość kapitału zakładowego 90.000 kor., na co wpłacono wgotówce 60.000 kor.
Zawiałowcami są: Henryk Eisenstein, przemysłowiec w Drohobyczu, Karol Klier, urzędnik prywatny w Jasle, Kurt Paneth, chemik w Niegłowicach.

Wszystkie obwieszczenia i ogłoszenia spółki, które wedle ustawy do publicznej wiadomości podane być mają, będą ogłaszane w „Gazecie Lwowskiej“.

Podpis firmy: podpisywanie firmy skutecznia się w ten sposób, że pod firmą Spółki w polskiem lub niemieckiem brzmieniu przez kogokolwiek napisana, wydrukowana lub pieczęcią wyciśniętą — dwaj dyrektorowie umieszczają swe własnoręczne podpisy.

Dzień wpisu: 14 lipca 1913.
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział IV.
Jasło, dnia 5 lipca 1913.

Ч. сп. Фирм. 247/13 Ст. С. 87 (10403)
Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано до реєстру заробкових і господарських стоваришень

Осідок стоваришень: Стільско.
Фірма звучить: Спілька ошадности і позичок в Стільску, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

Члени дирекції виступили: Михайло Івах.

Члени дирекції вибрані: Василь Хамуляк, господар в Стільску.

Дата впису: 19 червня 1913.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний, Відділ IV.

Стрий, дня 16 червня 1913.

G. Zl. Firm. 200 Rg. C. 169 (10336)

Löschung einer Firma.
Gelöscht wurde im Register, Abt. C.: Sitz der Firma: Lemberg, Kościuszki-gasse 20.

Firmawortlaut: Petroleum Exploations-gesellschaft Starunia-Bitkow, Gesellschaft m. b. G.; polnisch: Spółka eksploatacji ropy Starunia-Bitkow, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Betriebsgegenstand:
1. Petroleum-Terraine und Gewinnungsrechte von Erdharzmineralien sowie Naphtagruben, Anteile und Bruttoperzente an fremden Gruben und Terrainen zu erwerben, zu exploiteren, zu betreiben und zu veräußern

Erdharzmineralien und Erdharzprodukte zu gewinnen, anzukaufen zu veräußern und zu verwerten.

2. Bohrungen und Erdharzmineralien auf eigenen und fremden Terrainen und Gruben auf eigene und fremde Rechnung auszuführen.

2. Röhrenleitungen (Pipelines) Oelgaziene Reserwoire auf eigene und fremde Rechnung zu erwerben, zu bauen, zu betreiben und zu verkaufen.

4. Petroleum-Raffinerien zu erwerben, zu errichten, zu betreiben und zu veräußern.

5. Überhaupt alle Handels und sonstige Geschäfte zu betreiben, welche mit der Naphtaindustrie in einem direkten oder indirekten Zusammenhange stehen.

Die Löschung erfolgt: in folge Verlegung des Sitzes nach Wien.

Datum der Eintragung: 26 Februar 1913.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abteilung IV.
Lemberg, am 25 Februar 1913.

L. cz. Firm. 304/13 Sp. I. 74 (10397)
Wykreślenie firmy.

Z rejestru Oddział A. wykreślono: Siedziba firmy: Ropica polska.

Brzmienie firmy: Melech et M. Pinkas Landau, przedsiębiorstwo wyrobu i sprzedaży maki kościanej.

Dzień wpisu: 22 lipca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Jasło, dnia 19 lipca 1913.

L. cz. Firm. 46/13 Rej. A. 171 (10407 1—3)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Tarnów.
Brzmienie firmy: Isaak-Marmor spół.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Fabryka wełny drzewnej i szpuntów.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy ośobiście odpowiedzialni: Wilchem Isaak, Juliusz Marmor, Israel Kamm, Artur Klapholz.

Podpis firmy: Pod stampilią firmy: „Isaak-Marmor Sp.“ podpisy trzech spółników „Wilhelm Isaak, Juliusz Marmor, Israel Kamm“.

Data wpisu: 26 marca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 22 marca 1913.

L. cz. Firm. 162/13 Stow. I. 162 (9931)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Polanka wielka.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Polance wielkiej, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członek zarządu wystąpił: Walenty Huczek.

2. Członkiem zarządu wybrany: Antoni Wąsik, rolnik w Polance wielkiej.

Data wpisu: 7 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 7 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 84/13 Stow. II. 80 (10399)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Posada olchowska.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Posadzie olchowskiej.

1. Członkowie zarządu wystąpili: Piotr Witkowski, Władysław Gruczyński, Emil Zarzykiewicz.

2. Członkowie dyrekcji wybrani: Antoni Strzałkowski, Bronisław Rzerzutko, Jan Awakowicz.

Data wpisu: Sanok, 10 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 5 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 93/13 Stow. III. 69 (10402)
Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Sanok.

Brzmienie firmy: Zakład kupiecko-gospodarczy w Sanoku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana §§ 10, 15, 17, 43, 55 i 80 statutu, z których § 80 brzmić będzie: „Ogłoszenia stowarzyszenia następują publicznem ogłoszeniem zamiast w „Gazecie Lwowskiej“ w „Samopomocy“, dwutygodniku, poświęconym sprawom stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych we Lwowie, a oprócz tego jedynie zwołanie walnego zgromadzenia ogłoszone ma być na 8 dni przed walnem zgro-

madzeniem ogłoszeniem, przybitem w lokalu stowarzyszenia“.

Resztę paragrafów nie ogłasza się, gdyż nie zawierają postanowień, które publicznie ogłoszone być mają.

Data wpisu: Sanok, 5 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 28 maja 1913.

L. cz. Firm. 375/13 Sp. I. 56 (10321)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lipinki.

Brzmienie firmy: Fibich-Straszewska, fabryka nafty w Lipinkach.

Prokura Waleryana Stawiarskiego odwołana.

Prokurę udzielono Wincentemu Byszewskiemu, który firmę początkową literą imienia i nazwiskiem kolektywnie z dotychczasowym prokurantem dr. Stefanem Bartosiewiczem podpisywać będzie.

Data wpisu: 16 lipca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy Oddział IV.

Jasło, dnia 12 lipca 1913.

L. cz. Firm. 98/13 Stow. I. 27 (10400)
Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Ustrzyki dolne.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Ustrzykach dolnych, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcji wystąpili: Dr. Roman Lenartowicz i Apolinary Nycz, jako dyrektorowie i Jan Łukacz, jako zastępca dyrektora.

2. Członkowie dyrekcji wybrani: Stanisław August 2 im. Głazor i Alfons Jastrzębski, jako dyrektorowie i Józef Waniek, jako zastępca dyrektora, wszyscy właściciele realności w Ustrzykach.

Data wpisu: Sanok, 10 czerwca 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 4 czerwca 1913.

L. cz. Firm. 339 poj. II. 95 (10451)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru firm pojedynczych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, ulica Kościuszki l. 11.

Brzmienie firmy: Bank krajowy Królestwa Galicji i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Dyrektorem Banku mianowany został przez Wydział krajowy we Lwowie reskryptem z dnia 3 stycznia 1913 L. 461/13 dr. Jan Kanty Steczkowski.

Data wpisu: 18 marca 1913.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 18 lutego 1913.

L. cz. Firm. 197/13 Stow. IV. 31 (10096)
Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Nagórzanka ad Jagielnica.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe robotników w Nagórzance ad Jagielnica, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Nagórzanka ad Jagielnica, dnia 1 marca.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dostarczanie członkom swoim na umiarkowany procent gotowych pieniędzy, potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, rzemiośle lub handlu, za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków, jakoteż dostarczanie po umiarkowanych cenach materiałów opałowowych i artykułów spożywczych.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcya: Włodzimierz Geleta, wermistrz c. k. fabryki tytoniu w Nagórzance; Franciszek Skrzyszowski, Adam Kaszubiak, właściciele realności w Nagórzance. Zastępcy dyrektorów: Jan Wannemacher, ślusarz c. k. fabryki tytoniu w Nagórzance; Michał Dembicki i Michał Marynowski, właściciele realności w Nagórzance.

Podpis firmy: (F. Z.) do firmy Towarzystwa dołączają swe podpisy dwaj członkowie dyrekcji.

Ogłoszenia będą umieszczane w jednym z dzienników lwowskich (t. j. „Gazecie Narodowej“ tudzież wywieszane w lokalu stowarzyszenia i na publicznych miejscach w Nagórzance.

Udział członków wynosi 10 kor. Każdy członek może złożyć dowolną ilość udziałów.

Odpowiedzialność: Za zobowiązania stowarzyszenia odpowiada każdy członek swoim udziałem i dalszą kwotą, dochodzącą do trzykrotnej wysokości udziału.

Data wpisu: 27 maja 1913.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Czortków, dnia 27 maja 1913.

Kuratele.

L. cz. P. 52/13 (11) (10273 1—3)
E d y k t.

Nad Erstyną Makowiczuk z Trójcy zawieszono kuratelę z powodu upośledzenia umysłowego, ustanawiając dla niej kuratora Wasyla Rudezuka Fedora z Trójcy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Zabłotów, dnia 11 maja 1913.

L. cz. L. 17/12 (7) (10371)
E d y k t.

Za marnotrawczynię uznano Helenę Książkową w Podłężu.

Kuratorem jej ustanowiono Wojciecha Książka w Podłężu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Niepołomice, dnia 9 lipca 1913.

DONIESIENIA PRYWATNE.

KRYTYKA

Miesięcznik

poświęcony sprawom polityczno-społecznym nauce i sztuce

Wychodzi rok XIV. w Krakowie.

Wśród miesięczników polskich „KRYTYKA“ zajmuje stanowisko odrębne. Nie jest zbiorem artykułów, nie zacieśnia się w jednej dziedzinie pracy. Dążeniem jej: niepodległość i twórczość. W szeregu artykułów filozoficznych omawia najważniejsze kierunki filozofii współczesnej; dyskusje jakie „KRYTYKA“ przeprowadziła w sprawie filozofii monistycznej (Dr. Wróblewski — K. Bleszyński) lub filozofii Bergsona (Dr. Sobeski — J. Wł. Dawid) należą do najważniejszych, jakie u nas drukowano. Do niepodległości i twórczości dążąc „KRYTYKA“ stoi na stanowisku irredenty polskiej; z tego zakresu drukuje rozprawy Wł. Studnickiego, W. Feldmana, M. Sokolnickiego, Bol. Limanowskiego, L. Wasilewskiego etc. W każdym numerze obrazy współczesnej literatury polskiej i obcej, charakterystyki wybitnych artystów, sprawozdania ze scen polskich, wystawy szkół i książek. Do każdego numeru dołącza się reprodukcje wybitnych dzieł sztuki. — Nowele, poezye najwybitniejszych przedstawicieli młodszej literatury polskiej.

PRENUMERATA:

Rocznie	20 koron	20 marek	10— rb.
Półrocznie	10 koron	10 marek	5— rb.
Kwartalnie	5 koron	5 marek	2,50 rb.

Adres redakcyi: Kraków, ul. Staszica Nr. 3.

OGŁOSZENIE.

Kasa oszczędności miasta Tarnopola zamierza oddać w przedsiębiorstwo budowę dwupiętrowego budynku o 503 m kwadr. zabudowanej powierzchni, przeznaczony na pomieszczenie biur c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu, wedle szczegółowych planów przez c. k. Ministerstwo robót publicznych ułożonych.

Projektowany budynek stanie na placu tuż obok rzymsko-katolickiego kościoła parafialnego, a ukończony ma być najdalej do 15 września 1914.

Reflektanci na powyższe przedsiębiorstwo przeglądać mogą plany i opis budowy począwszy od dnia 4 sierpnia b. r. w biurach Kasy oszczędności miasta Tarnopola w godzinach urzędowych od godziny 8 do 1 przed południem.

Pisemne oferty z oznaczeniem ceny ryczałtowej wnosić należy na ręce Dyrekcji Kasy oszczędności miasta Tarnopola najdalej do dnia 11 sierpnia b. r. włącznie, przy dołączeniu 10 proc. wadium w gotówce lub w papierach przedstawiających pupilarne bezpieczeństwo.

W Tarnopolu, dnia 30 lipca 1913.

Dyrekcja Kasy oszczędności miasta Tarnopola.

Uczcie się na SAMOU CZKU REUSSNERA w domu, przed szkołą, w szkole i po szkole, bo

SAMOU CZEK ten stał się już niezbędnym, pomocnym i użytecznym dla każdego, bez różnicy wieku i zdolności umysłowych, kto tylko chce nauczyć się **sam bez pomocy nauczyciela, zatem bezpłatnie** czytać, pisać i rozmawiać: po **niemiecku, francusku, angielsku, rusku** i po **polsku** bardzo łatwo, prędko i gruntownie, a przytem tanim kosztem. Albowiem, nie potrzebując płaćć za naukę, oszczędza się znaczną sumę pieniędzy, a wydatek zrobiony na **Samouczek**, zwraca się **z tysiącnym procentem** każdemu posiadaczowi tego podręcznika, który ma zatem wyższą wartość niż złoto. Każdy uczeń, z najniższym nawet uzdolnieniem umysłowym, pragnący się uczyć jednego z powyższych języków poza szkołą, albo przygotowujący się do egzaminu w szkole publicznej, lub do poprawienia sobie złych stopni podczas nauki szkolnej, zajmujących już wybitne stanowiska dzięki **Samouczkom** tym, dają rękojmnie o nadzwyczajnej łatwości, praktyczności i użyteczności jego **Samouczków, istniejących od 1880 r.**, których ceny są stosunkowo niskie, np.: hal. 16, 36, 72, 120, 240, 360, **W Ameryce** są bardzo poszukiwane **Samouczki** Reussnera za cenę 2, 3 i 4 razy wyższą niż w Europie, bo trudno ich tam dostać. Prospekt i 1-y zeszyt próbnny wysyła gratis po nadesłaniu marki za 15 hal. na portu Księgarnia **S. A. Krzyżanowskiego** w Krakowie.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

oprócz drukujących się powieści: Wł. St. Reymonta „INSUREKOYA“ i W. Sieroszewskiego „BENIOWSKI“, nabył wyłączne prawo i w drugim półroczu 1913 r., rozpocznie druk najnowszej powieści

Henryka Sienkiewicza

„POD DĄBROWSKIM“

Świetny batalista **WOJCIECH KOSSAK** zilustrował powieść Sienkiewicza w szeregu **kartonów kolorowych**, które stanowią będą

PREMIUM SPECYALNE DLA WSZYSTKICH PRENUMERATORÓW „TYGODNIKA ILLUSTROWANEGO“.

Redakcja „Tygodnika Ilustrowanego“ nabyła pozostałą niewielką już liczbę egzemplarzy znakomitego dzieła prof. **SYMONA ASKENAZEGO**

„KSIAŻE JÓZEF PONIATOWSKI“

które prenumeratorzy „Tygodnika Ilustrowanego“ mogą nabywać po znacznie niższej cenie **4 kor.** za egzemplarz bez oprawy i **6 kor. 50 hal.** w pięknej okładce ozdobionej wyciskami. Koszta przesyłki i opakowania 1 k r. 50 hal.

„Muzeum pożytecznych rzeczy, osobliwych ludzi i zjawisk natury“.

Treść: Nasze ulubione trucizny, czyli na czym oszczędzać? Potworny apetyt. Świat jest pełen niebezpieczeństw. Lekarz higienista napomina młodzież, aby nie paliła tytoniu. Rady królowej na zły los ludzki. Z tajemnic elektryczności. Szpital roślin. Czy istnieje życie na gwiazdach? Akwaryum w żołądku. Ludzie, którzy się urodzili kilka razy. Ogniotrwały kapitan. Wódka pali się w mózgu pijaka. Fioletowym płomieniem. Nowa filharmonia, czyli jak upiększyć śpiew naszych ptaków pokojowych i polnych według metody hr. Dr. Baringtona, wiceprezidenta król. Towarzystwa Nauk w Londynie. Wł. Taczanowski a metoda hr. Baringtona. Piorun z jasnego nieba przyczyną pożaru. Dachy słomiane i drewniane uczynić ogniotrwałymi. Dym z kominów przyciąga pioruny. W sprawie ochrony od pożarów. Tlen w płynie jako bezpłatne lekarstwo i środek do przedłużenia życia. Jakiego patriotyzmu nam potrzeba? Wdzięczne pełe działania dla władz. Elektryczność poetów, narodów i kobiet. Mechanik, który przez sen stał się bogatym. Piorunochron na dom budnika kolejowego. Podziemne żyły wodne, a niebezpieczeństwo pożaru. Z czego można wnieść o istnieniu podziemnych źródeł? W każdej gminie łatwo może zdarzyć się nieszczęście. Najzdrowszy i najtańszy napój. Wróble konkurentami kanarków. Warunki zdrowego snu. Książka, który mówi kazanie we śnie. Napomnienie dla młodzieży. Zły los spotyka tylko społeczeństwa wadliwe i mało oświecone. Makolągwy śpiewają lepiej niż kanarki. Każda gmina powinna zastanawiać się nad wszystkimi możliwymi niebezpieczeństwami, aby im zapobiegać zawiązać. I t. d. i t. d.

Cena z przesyłką pocztową 1 K. 66 hal., za zaliczką 2 K. 10 hal.

Do nabycia w biurze St. Sokołowskiego. — Lwów, Jagiellońska 1. 3.

Kuryer kolejowy Cena 40 halerzy.

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska 1. 3.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządkiem J. Niedopada) ul. Czarnieckiego 1. 12. — Telefon 527.

Nakładem c. k. Namiestnictwa

wydany

SZEMATYZM

Król. Galicyi i Lodomeryi

wraz

z Wielkim Ks. Krakowskim

na rok

1913

można nabyć w Ekspedycji „Gazety Lwowskiej“, Lwów, ul. Czarnieckiego 1. 12, po cenie 8 kor., na prowincję z przesyłką pocztową (za frachtem 8 kor. 90 hal., dla c. k.

Urzędów 8 kor. 20 hal.

Szematyzmu

za zaliczką nie wysyła się.

Zabawką jest dla Pań

szycie sukien damskich i dzieciennych używając krojów

„FAVORIT“

do nabycia na każdą miarę, obecnie wyłącznie u do nabycia u

St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

1913.

ROK XV.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY NA

NOWOŚCI MUZYCZNE

Miesięcznik literacko-nutowy

poświęcony celniejszym utworom fortepianowym współczesnych polskich i zagranicznych kompozytorów.

Na treść pisma składają się utwory: **klasyczne, salonowe, taneczne, wyjątki z oper, operetek, oraz muzyka dla młodzieży i dzieci.**

W dziale literackim: liczne wiadomości z życia muzycznego i teatralnego.

Prenumerata wynosi:

Miesięcznie kop. 42, z przesyłką pocztową kop. 50. — Kwartalnie rb. 125, z przesyłką pocztową rb. 150. — Półrocznie i rocznie w tymże stosunku. — Za granicą rb. 7, — Zeszyt okazowy 60 kop.

Premia dla rocznych abonentów: a) **Bezpłatnie: trzy poprzednie zeszyty**, wartości rb. 1 kop. 25, albo **PORTRET CHOPINA** i b) za pół ceny, t. j. za rb. 150 „A. B. C.“ **Najnowsza szkoła na fortepianu** prof. A. Rózyckiego lub za 1 rb. **Szkole techniki fortepianowej** dyr. Ig. Glassera, dyr. kursów muzycznych w Petersburgu. Przesyłka premium 30 kop.

Adres Redakcji: **Warszawa, Krakowskie Przedmieście 6.**

Telefon: 143—15.

Agencja dla Galicyi we Lwowie, biuro dzienników **ST. SOKOŁOWSKIEGO.**

Portret Adama Mickiewicza

reprodukcja

z słynnego obrazu **PRUSZKOWSKIEGO**

w gustownych ramach i za szkłem

jest do nabycia po 7 i 8 koron (zależy od ram)

w biurze ogłoszeń Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 1. 3.

Za porto i opakowanie na prowincję dolicza się 1 koronę.

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przepiękne południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów z winnicą, parkiem szpilkowym, drzewami orzechowymi, figowymi, migdałowymi etc., bardzo nadająca się na sanatorium — do sprzedania. Bliższa wiadomość: **Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska 1. 3. Lwów. —**